

అపరంజి

నూబ్ 97

తిలినగెయ కారంజి

ప్రకాశ

జి. వి. శ్రీనాథ శాస్త్రి

కంభం కృష్ణమూర్తి

కు. గోల

హిను

శివు

కే. ఎన్. రానుప్రసాద్

గౌతమ

నా. కస్తూరి

జయంతిరావ్

చిడి ప్రతి : 3 రూ. 50 పే

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35
ಸಂಪಾದಕ:	ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 14	ಮಾರ್ಚ್ '97	ಸಂಚಿಕೆ-6
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ		6
ಶೌಚಾಲಯದ ಮಹಾತ್ಮೆ	ಚಿ.ವಿ. ಶ್ರೀನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	7
ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಲಿ	ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	14
ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ	ಕು. ಗೋ.	16
ತಿಪ್ಪಾರಳ್ಳಿಯ ಬಲು ಸಮೀಪ	ಶೀನೂ	19
ಪುಸ್ತಕ ಜಗತ್ತು	ಶಿವು	25
ಪರಮೇಶಿಯ ಪತ್ರಿಕಾ ತತ್ವ	ಕೆ. ಎನ್. ರಾಮಪ್ರಸಾದ್	27
ಪೆನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿತು	ಗೌತಮ	30
ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ	ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ	32
ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನೊಡನೆ ಬಾಳು	ಜಯಂತಿ ರಾವ್	36

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 14

ಮಾರ್ಚ್ 97

ಸಂಚಿಕೆ-6

ಹೇಗೆ ಜೇಡರ ಮಳವು ದಾರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೋ, ಹೇಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ಸಿಡಿಯುವವೋ...

- ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ದೇವತೆಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಆ ಪ್ರಾಣನೂ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣನು ಸತ್ಯ. ಆತ್ಮನು ಸತ್ಯದ ಸತ್ಯ. ಎನ್ನುವುದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಂದೇಶ. ಅದರ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲದವರು ಯಾವುದು ಸತ್ಯ? ನೀನು ಹೇಳುವುದೋ? ಎಂಬ ಪೈಲೇಟನ ಮಾತೇ ತಮಗೆ ಆಧಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ: ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ನಾವು- ಹೇಳಿದ್ದು ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದೇ ಬೇರೆ ಇದೇ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು

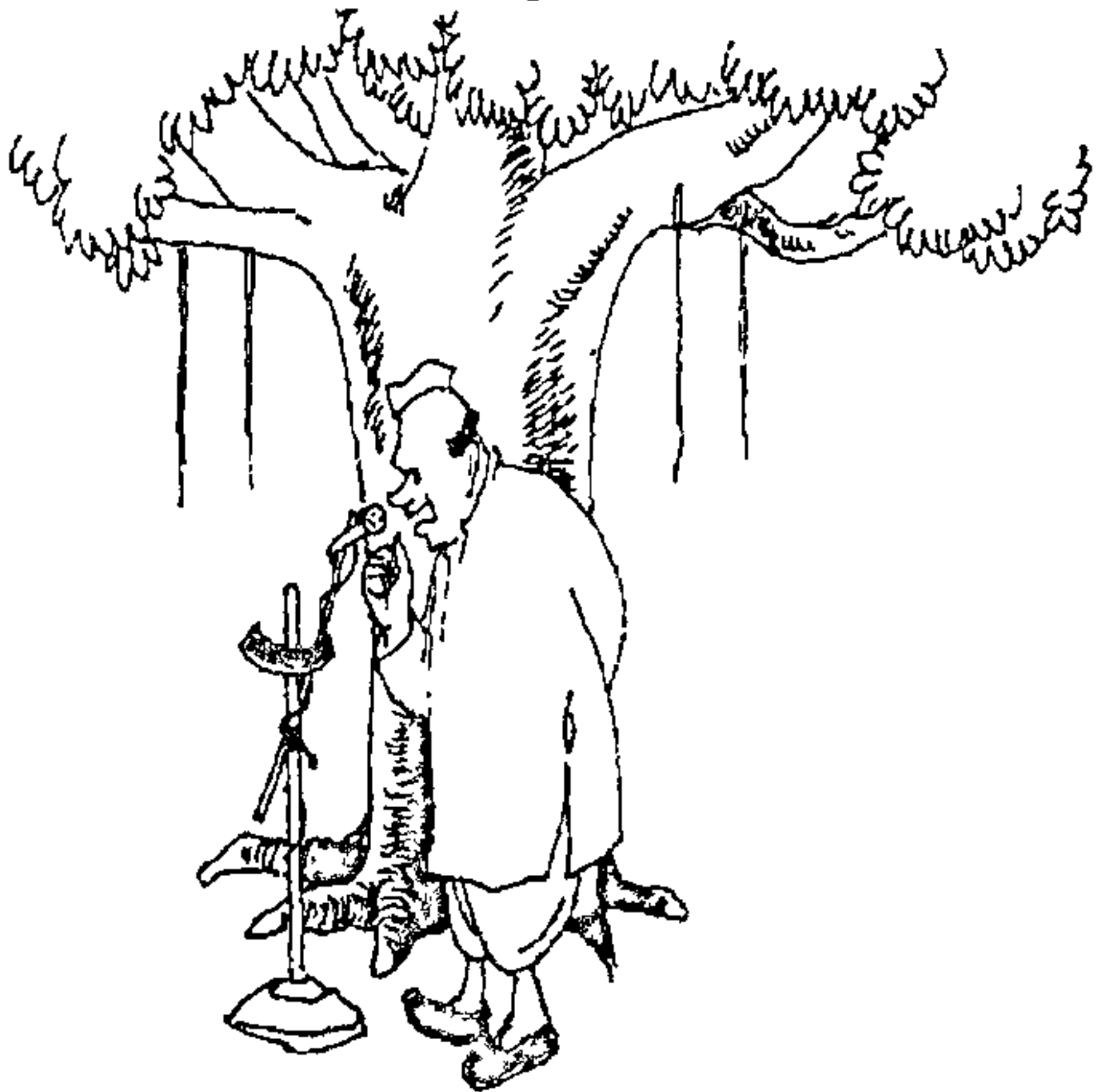
ಜೇಡರ ಹುಳುವಿನಿಂದ ಪಿಸಕಲು ದಾರ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಇವರಿಂದಲೂ ಉದಾರೀಕರಣ, ಸೆಕ್ಯುಲರಿಸಂ, ಸರ್ವಧರ್ಮ, ಸಮಭಾವ, ದೀನದಲಿತರ ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳ ಉದ್ಧಾರ, ನಮಗೇ ಓಟು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಕಾನೂನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾಲನೆ ಅವರ ಕೈಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಿಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

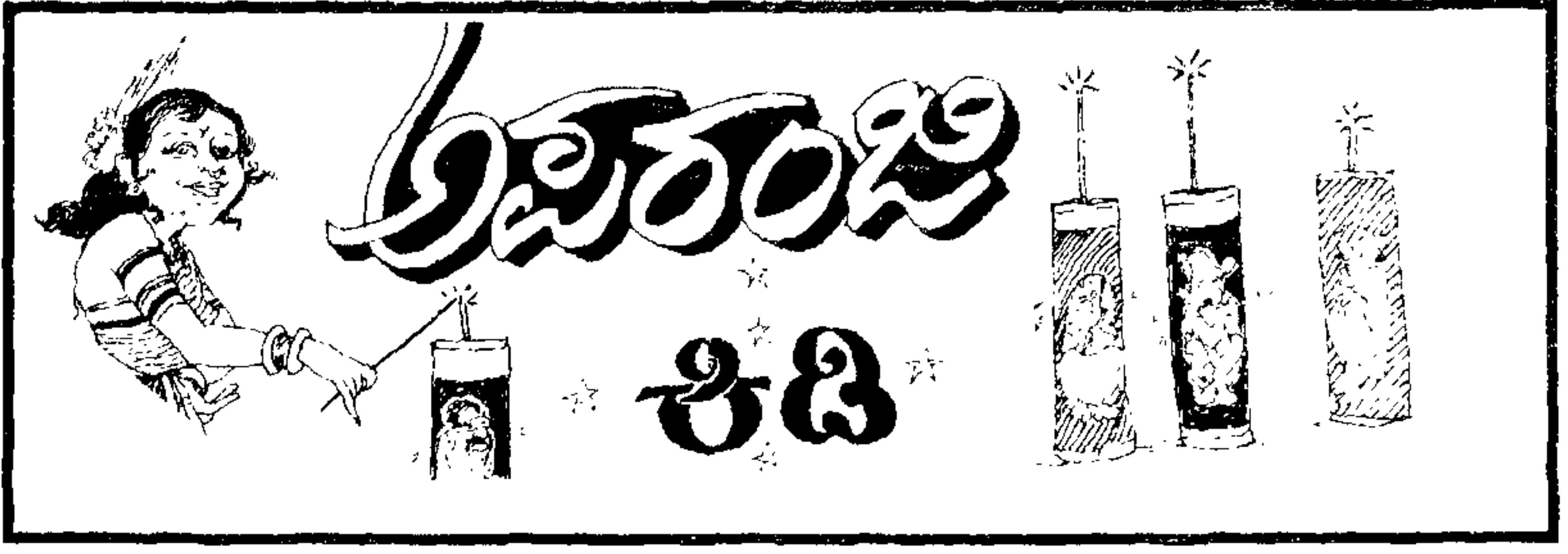
ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸಿಡಿದ ಕಿಡಿಗಳು ಹತ್ತಿಯ ಗೋಡೌನಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಏನಾದೀತು? ಹಾಗೆಯೇ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳಾದವರಿಂದ ಹೊರಟ ಕಿಡಿಗಳು ಮನೆ, ಮಾರು, ಕೇರಿ, ಊರು, ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆ, ಘನತೆ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಭಂಡಾರದೊಳಗೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತವೆ.

ಗೋವಿಂದೋ ಗೋವಿಂದ,
ಹರೋಹರ.

ಆದರೆ ಸತ್ಯದ ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅವ್ಯಾಕೃತವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನರಿತವರು ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಕಲ್ಲು ತಾಗಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆಯಂತೆ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಜನತಾ ಪ್ರಭುವು ಮಾತ್ರ 'ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಾರಾಯ' ಎಂಬಂತೆ ತಾನೇ ಆಯ್ದ ಪ್ರಭುಗಳು ಸಿಡಿಸಿದ ಕಿಡಿಗಳಿಂದ ಮೈಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಲ್ಲವಂತೆ!

★ ★ ★

ಮಂದಗತಿ ಪ್ರಗತಿ; ಪ್ರಧಾನಿ ನಿರಾಕರಣೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅಂದರೆ ಪ್ರಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತಿರಬಹುದು!!

★ ★ ★

ಹಿಂದುಜಾ ಜತೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ

- ವರದಿ

ಈ ರೀತಿ ಸುದ್ದಿಗಳು, ಪ್ರಧಾನಿ ಕಛೇರಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತು!!

★ ★ ★

ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ವಸಾಹತು ಶಾಹಿ ಶಿಕ್ಷಣ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಗೂಬೆ ಕೂರಿಸೋದು ಅಂದರೆ ಇದೇ!!

★ ★ ★

‘ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಮಾನ ಬೇಡ’

ಪ್ರಧಾನಿ

ಈ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನ ಕರಗಿದೆ!!

★ ★ ★

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇಮ್ರಾನ್‌ಗೆ ಅಪಜಯ

- ಸುದ್ದಿ

“ನೋ ಬಾಲ್!!” ಅಂತ ಜನತೆ ಕೂಗಿದ್ದಾರೆ!

★ ★ ★

ಓಜೋನ್ ಪದರ ಕ್ಷೀಣ; ಕಳಕಳಿ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ರೋಧನ ಅಂದರೆ ಇದೇ!!

★ ★ ★

ಕೇಂದ್ರದ ಕೆಲವು ಖಾತೆ ರದ್ದು

- ವೇತನ ಆಯೋಗ ಸಲಹೆ

ಹೌದು, ಅವು 'ಅನಿಕೇತನ' ವಾಗಬಾರದು!!

★ ★ ★

ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಕರ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಾಳೆಯಿಂದ

- ಸುದ್ದಿ

ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಅಪೆಂಡಿಸೈಟಿಸ್ ಆಗದಿರಲಿ!!

★ ★ ★

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಜತೆ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಭಾರತ ಸಿದ್ಧ

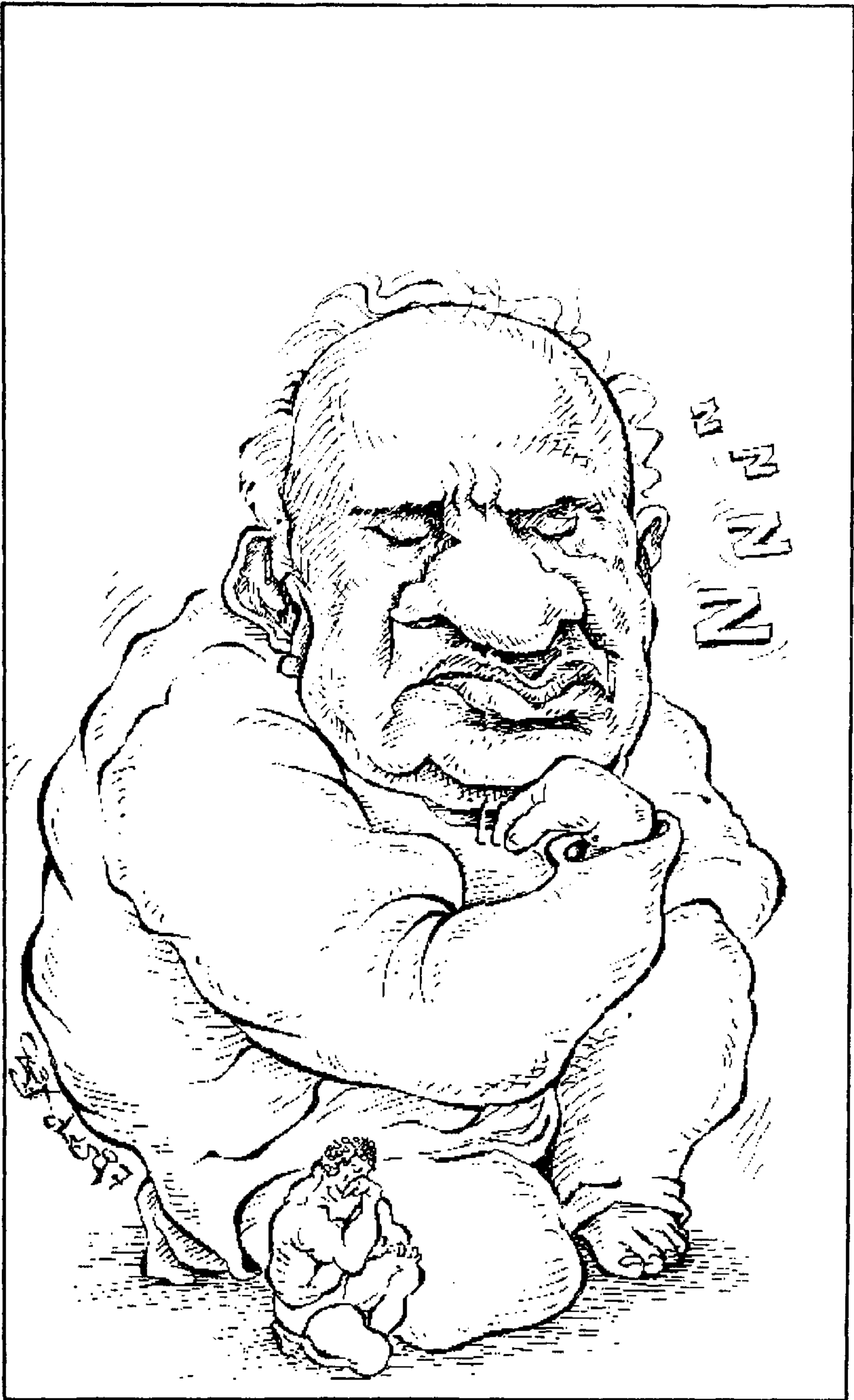
- ಪ್ರಧಾನಿ

ಈವರೆಗೂ ಮಾತಿಗಿಂತ ಕತೆಯೇ ಆಗಿದೆ!

★ ★ ★

"ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದಾರಂತೆ"

ದ (ನಾನ್) ಥಿಂಕರ್

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಇವೆಲ್ಲಾ ಶುರುವಾವದ್ದು ಹಾ.ರಾ. ರವರ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದ ದಿನ. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅ.ರಾ.ಸೇ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅದೂ, ಇದು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅಪರಂಜಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂತು.

“ಕುಮಾರ್, ಅಪರಂಜಿ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು” ಅಂದರು ಅ.ರಾ.ಸೇ. *Short of closing down what else*, ಎಂಬ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನಾಲಿಗೆ ತುದಿಗೆ ಬಂದರೂ, ಹಾಗೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ,

“ಏನು ಮಾಡು ಅಂತೀರಾ ಅ.ರಾ.ಸೇ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿ. ಕಾರ್ಟೂನ್ ಕ್ಯಾರಿಕೇಚರ್ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ. ನೀವೂ ಸಹ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ” ಅಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಹಿರಿಯರು ನೀಡಿದ ಹಿತನುಡಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಯತ್ನ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ಕಲಾವಿದ ಜಯರಾಮ ಉಡುಪ ನಮ್ಮ ಬಳಗ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಅವರು ನೀಡುವ ಕ್ಯಾರಿಕೇಚರ್, ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಸುವ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ.

ಶೀನೂರವರು ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ “ಮಂಗದ ಬೆನ್ನೇರಿ....” ಸರಣಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಬರಹಗಾರರು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಸ್ವಾಗತ.

ಇದು ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ವರುಷ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಒಂದೊಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಬರಹದ ಬಗ್ಗೆ. ನಾನಿನ್ನೂ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಾರಿ ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆ. ವಿಮರ್ಶೆ ಓದಿದ ನಂತರ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡುವಂತಾದರೆ ನಾನು ಧನ್ಯ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶೌಚಾಲಯದ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಚಿ.ವಿ. ಶ್ರೀನಾಥಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ 'ಬಾತ್‌ರೂಂ ಪ್ರವೇಶ' ಎಂಬ ಲೇಖನ ಓದಿದೆ. ಈಗಿನ ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಅಚ್ಚರಿ, ಕೊಂಕು, ತಿರಸ್ಕಾರ. ಅವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ನ ಮಹಿಮೆ, ಅದು ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ, ಭವಿಷ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ನಮ್ಮದಿಯ ನೆಲೆ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆ, ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳ ಆಗರ, ಬೇಡದವರ ಬೀಸು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗರ, ಮಡದಿಯ ವಾಗ್ಧಾಳಿಯ ಎದುರು ಆಪದ್ರಕ್ಷಕ ಕೋಟೆ.

ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲರ ಹಾಸ್ಯದ ವಸ್ತು ಬಾತ್‌ರೂಂ ಸಂಗೀತ. ಇದು ಮನಬಂದಂತೆ ಕಿರಿಚುವ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಟವಾಡುವ ದಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಶೌಚಾಲಯದ ವಿಚಾರವೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗಿನ ಚಿಂತನೆ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳು ಲೇವಡಿಗೆ ಬಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳ ಓದುವಿಕೆಗೆ ಇದೇ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸ್ಥಳ. ಏಕೆನ್ನುವಿರೋ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಪತ್ರಿಕೆ ಹಂಚುವ ಹುಡುಗ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ರೊಯ್ಯನೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ರಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣ ನೋಡಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ. ಎಚ್ಚರಿದ್ದರೂ ಸೋಮಾರಿತನದ ಅಪರಾವತಾರವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದವರು ಧಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಓಡಿಹೋಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಬಹಳ ಚುರುಕು. ಪೇಪರ್ ಹುಡುಗ ಕಿರ್ ಎಂದು ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ, ಬೆಲ್ ಬಾರಿಸುವ, ಅವನು ಎಸೆದ ಪತ್ರಿಕೆ ಬೀಳುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳು ಮನದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ಅಗೋಚರ ಕ್ರಮವಿಧಿಯು (ಗಣಕದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ನಂತೆ) ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲಾರಂಭಿಸಿ, ಜ್ಞಾಪಕಾಂಗದಿಂದ ಈ ಶಬ್ದ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಂದು ಮನದ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿಸಿ, ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಅಂಕಣ, ಸಿನೆಮಾ ಸುದ್ದಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇದಿಕೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ, ಹವಾಲಾ ಹಗರಣ, ಸ್ಯಾಮ್‌ಗಳ ಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಪರ-ವಿರೋಧ-ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ; ಆಕರ್ಷಣೆ ಸಂಗತಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಪತ್ರಿಕೆ ಕಸಿದು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಓದಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆತುರ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಟ, ಕಿತ್ತಾಟ. ಹಿಂದೆ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾದಿದ್ದು ಪೇಪರ್

ಹಂಚುವ ಹುಡುಗನ ಕೈಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆ ಪಡೆದು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ತಡಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆ. ಒೀಗಾಗಿ ಒಳಹೋಗುವಾಗಲೇ ಆತುರ, ಆತುರವಾಗಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಓದುವುದು. ಇದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮಧ್ಯಂತರ ಪರಿಹಾರ. ಮುಂದೆ ಹಿರಿಯರು ಓದಿ ಮುಗಿಸುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುವುದು. ಈಗ ಹಿರಿಯರ್ಯಾರು ಕಿರಿಯರ್ಯಾರು. ಸದ್ಯ, ಈಗಿನ ಹುಡುಗರು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಕು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ.

“ಲಾಲಿಯೇತ್ ಪಂಚವರ್ಷಾಣಿ, ತಾಡಯೇತ್ ದಶವರ್ಷಾಭಿಃ|

ಪ್ರಾಪ್ತೇತು ಕೋಡಷೇ ವರ್ಷೇ ಪುತ್ರೇ ಮಿತ್ರವದಾಚರೇತ್ ||

ಎಂದು ಸುಭಾಷಿತ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ವೇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೋಡಯ್ಯಾ, ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವರೆಗಾದರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳು, ವಿಧೇಯನಾಗಿರು. ನಂತರವೇ ಮಿತ್ರರಂತೆ ಇರೋಣ” ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಬೇಕೆ? “ಈ ಸುಭಾಷಿತ ಯಾವ ಕಾಲದ್ದೋ. ಈಗಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟಮ, ನವಮ ವರ್ಷಗಳೇ ಸ್ನೇಹದ ಕಾಲ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಈ ಹುಡುಗರು. ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳಿ. ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇಷ್ಟೇ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಸುಪ್ರಭಾತ ಆಗೋದು ಅನುಮಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರೋದು ಒಂದೇ ಉಪಾಯ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ, ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಪೇಪರ್ ಹುಡುಗನ ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲುವ ಮೊದಲೇ ಪೇಪರ್ ಕಸಿಯುವುದು. ಹಾಗೇ ಹುಷಾರಾಗಿ ಬಂದು ಅವಸರದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಶೌಚಗೃಹ ಸೇರಿಬಿಡುವುದು. ಈಗ ನೆಮ್ಮದಿ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆ. ಆದರೆ ಇದೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯದು. ಕಾಲ ತಳ್ಳಿದಷ್ಟೇ ಲಾಭ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್‌ಗಾಗಿ ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾವಣೆ, ನೂಕಾಟ, ನಂಗೊಂದುಹಾಳೆ ನಿಂಗೊಂದು ಹಾಳೆ ಎಂಬ ಹಂಚಿಕೆ ಮುಂತಾದ್ದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಬೀಸೋ ದೊಣ್ಣೆಯೇನೋ ತಪ್ಪಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲರೊಳಗೂ ಒಂದು ಜೈವಿಕ ಗಡಿಯಾರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ. ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಮೊದಲು ರೂಮುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಟ, ನಂತರ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೋ ಎದುರು ಮನೆಗೋ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವವರೆಗೆ ನಾವು ಬಚಾವು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೋ ತಿಳಿದು “ಮೋಸ, ಮೋಸ ಪೇಪರ್‌ಕೊಡು, ಪೇಪರ್‌ಕೊಡು” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಶೌಚಾಲಯದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿಯಲು ಆರಂಭ. ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಿದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಓದಿದೆ ಎಂಬ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮನೋಭಾವ ನಮಗೆ. ಉಪಾಯ ಫಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರದಾಟಿಸಿಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಳ ಪುಟಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರಾಯಿತು, ಅದು ಕಾಣದೆ ಮತ್ತೆ ಬರಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ನೋಡೋಣ. ಹೀಗೆ ಶೌಚಗೃಹದ ಆಧಾರದಿಂದ ನಾವು ಹಲವಾರು ತಂತ್ರ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೂಡಬಹುದು. ಶೌಚಗೃಹ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲೂ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಲು ನಾವು ಹೀಗೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಈ ಬೆಳಗಿನ ಪೇಪರ್ ಓದುವ ಕಾಲ ಇದೆ ನೋಡಿ. ಇದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಮಯ. ಗುಡುಗುಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತವೆ, ಬಾಂಬುಗಳು ಸಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಗೆ ಇದು ಟೆನ್ಷನ್ ಕಾಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವವರಿಗೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ ಬಾಯ್ಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀರಿದೆಯೇ? ನೀರು ಕಾದಿದೆಯೇ? ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು; ಹೂ ಬಿಡಿಸಬೇಕು; ಕೆಲಸದವಳು ಬಂದಳು- ಒಂದೇ, ಎರಡೇ? ಹಲವಾರು ಗಡಿಬಿಡಿ, ತಲೆ ಬಿಸಿ. ಹೂ ಬಿಡಿಸು, ಕಾಯಿತುರಿ, ಬಾಯ್ಲರ್‌ಗೆ ನೀರು ಹಾಕು, ಪಂಪು ಆನ್ ಮಾಡು, ಹಾಲು ಉಕ್ಕುತ್ತೆ ಇಳಿಸು ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೋರಿಕೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮಾತು ಕೇಳರು, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ್ಟಿಟ್ಟು, ಇವರ್ಟಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರು, ಉಳಿದವನೊಬ್ಬನೆ ಒಬ್ಬ. ದಂ ಇಲ್ಲದ ಪತಿಗೆ ಇಟ್ಟಾಯಿತು ಗುರಿ. ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಹೇಗೆ? ಈಗ ನೋಡಿ ಶೌಚಗೃಹವೇ ಗತಿ. ನೀವು ಸಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಶೌಚಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಂತರ ಸಿಡಿಲು, ಗಡುಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಳಗೆ ಗೋರ್ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತಹ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ 7 ಗಂಟೆಯಿಂದ 45 ನಿಮಿಗಳ ಕಾಲ ಶೌಚಗೃಹವನ್ನು ತಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತೃಪ್ತ, ನಿರ್ಮಲ ಮನದಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲು ಇದು ಪ್ರಶಸ್ತ ಸಮಯ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆದಿನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪಾಠ, ಪ್ರವಚನಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅದು ಸಕಾಲ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ಇದೇ ರೀತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಭಟ್ಟ, ಶೌಚಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನಿಗೆ ಐದೇ ನಿಮಿಷ ಎನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಲ ಮೂವತ್ತೋ ನಲವತ್ತೋ ನಿಮಿಷ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಲಮಾನದಂತೆ. ಈ ಶೌಚಾಲಯದ ಕಾಲಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಈ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಲವಾರು ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ. ಇವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶೌಚಗೃಹಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಆತುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹುಡುಕಲಾದೀತೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಶೌಚಗೃಹದಲ್ಲೊಂದು ಮರದ ಶೆಲ್ಪು, ಆಕರ್ಷಕ ವಿನ್ಯಾಸ, ಅದರಲ್ಲಿ ಓರಣವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳು, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು. ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದರ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಆತನ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಪರಿಹಾರ.

ಒಂದು ಘಟನೆ. ರಾತ್ರಿ 2 ಗಂಟೆ. ಈ ಕಾಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಕಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಗಾಡಾಂಧಕಾರ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಬತ್ತದೆ. ಆಟಿಗೆ ಬಂದೆ, ಕೆಳಮನೆಯವರ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆಗೆ ಪಂಚೆ ಬಿಗಿದೆ, ಬಲಗೈಲಿ ಭತ್ತಿ, ಉರಿಯುವ ಮೋಂಬತ್ತಿ ಎಡಗೈನಲ್ಲಿ ತಂಬಿಗೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಇಳಿದು ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಓಣಿಗೆ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಅಸತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆ, ಅದರ ಅಂಚಿನವರೆಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಗಾಳಿಬೀಸಿ ದೀಪ ಆರಿತು. ಧೋ ಎಂದು ರಭಸದ ಮಳೆ, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಏನೂ ಕಾಣದು. ಇಟ್ಟಿದ್ದ ತಂಬಿಗೆ ಎಲ್ಲೋ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀರು? ಕೈನೀಡಿ ತಡವರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆಗೋ, ಧಂಡಿಯಾಗಿ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ! ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಆ, ಊ ಎನ್ನುವ ವೇಳೆಗೆ ಪಾದಗಳು ಮುಳುಗಿದವು. ತುಂಗಾ ಮಾತೆಗೆ ನನ್ನ ಆವಸ್ಥೆ ಅರಿವಾಗಿರಬಹುದು. ಸರಸರನೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ದಡಮೀರಿ ಹರಿದು ಬಂದಿದೆ. ನೀರು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಎದ್ದು ಮುಂದೆ ಓಡಿದೆ. ಜಾರಿಬಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಸರಸರನೆ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದೆ. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದ್ಭುತದೃಶ್ಯ. ಹಿಂದಿನ ಗದ್ದೆಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಹದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ (6 ರಿಂದ 8 ಅಡಿಗಳಷ್ಟು) ಮುಳುಗಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ದೂರವರೆಗೆ ನೀರು ನಿಂತಿದೆ. ಅಂತೂ ರಾತ್ರಿ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದೆ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆ. ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ ಬಾಗಿಲ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ವನದ ಮೇವು ಹಾಕಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹಾವು. ಬುಸ್ಸೆಂದು ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿ ಎದ್ದಿತು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದುಹೋಗಿ ಬೇಲಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಭಯ. ಒಳಬಂದು ಬಾಗಿಲುಹಾಕಿ 5 ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ತೆಗೆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಹಾವು. ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ. ಬೇಲಿಕಡೆಗೆ ಓಟ. ಮತ್ತೆ 5 ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಇದೆ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಟ. ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾರಿ ಹೀಗಾದ ಮೇಲೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರರು ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ಹೊಸತು. ಅದೇ ತಾನೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದೆ. ಮನೆ ಅಭಾವ. ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೊಡನೆ ವಾಸ. ಪತ್ನಿ ತವರುಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಇವರಿಗೆ ವಿರಹವೇದನೆ, ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮಗ, ತಾನೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ. ಪತ್ರದೂತನ ಮೂಲಕ ರಸಿಕಸಾಹಿತ್ಯ ಧಾರೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಪತ್ರ, ಮಾರುತ್ತರ. ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ. ಉತ್ತರ ಬಂದೊಡನೆ ಈ ಮಹಾಶಯ ಅದರಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಿನ. ತನ್ನ ಪತ್ರ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇವುಗಳ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಪದಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಾಲದು, ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಭಾವನೆಗಳು ಉಕ್ಕೇರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಗೃಧ್ರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹುಯಿಲೋ ಹುಯಿಲು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗಬಾರದೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಬಾರದೇ? ಉಹ,

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹೊಳೆಯಿತು ಉಪಾಯ. 'ಆಪತ್ಕಾಲೇತು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಶೌಚಾಚಾರಂ ನ ಚಿಂತಯೇತ್' ಪತ್ರಗಳು ಒಳಅಂಗಿ ಸೇರಿದವು. ಕೈ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಮನೆಯ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದಾಪುಗಾಲು, ಒಳಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ. ಎಂತಾದರೂ ಓದು, ಎಷ್ಟಾದರೂ ಓದು. ತೃಪ್ತಿಯಾದ ನಂತರವೇ ಆಸಾಮಿಯ ದರ್ಶನ. ಅಂದಿನಿಂದ ಶೌಚಾವರಣಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಸಿಕನ ಪತ್ರಲೇಖನ, ಪತ್ರಪಟನ, ಅಧ್ಯಯನ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖಾಲಿ ತಂಬಿಗೆ ಒಯ್ದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ ಅದೇ, ಆಚಾರ ಕೆಟ್ಟರೂ ಆಕಾರ ಕೆಡಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ. ಮಳೆ ಬಂದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆ 3 ಅಡಿ ಚದರದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಛತ್ರಿಬಟ್ಟೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ತುಂತುರು ಹನಿ ಪತ್ರಕ್ಕೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೇಚನೆ, ಬೆನ್ನು ಹರಿಯ ಮೇಲೆ ನೀರಹನಿ, ಮೈ ಜುಂ ಆದರೇನು ಇದು ಆಪದಾಶ್ರಯತಾಣ. ಮನೋವಾಂಛಿತ ಫಲಸಿದ್ಧಿಯ ಸ್ಥಳ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗ, ಮಿತ್ರರ ಚುಡಾಯಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಜಗ್ಗಿದರೆ ಶಾಸನ. ಇದೇ ಪಾಡಿನವರಿಗೆ ರಸಿಕತೆಯ ರಾಜಮಾರ್ಗ ತೋರಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಧನ್ಯರಾದರು.

ಹೀಗೆ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಶೌಚಗೃಹಗಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯ ತಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ಶೌಚಗೃಹ ಓದುಗರಾದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮೊಡನಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಶೌಚಗೃಹಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇರುವ ಮಹಾನ್ ಕವಿಗಳೊಬ್ಬರು ಶೌಚಗೃಹ ಓದುಗರು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವರಿಗೆ ಶೌಚಗೃಹವು ಒದಗಿಸಿರಬಹುದಾದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ವಿಚಾರಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಕರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಹಾನ್ ಮತ್ಸರ್ದಿಗಳನ್ನು, ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು, ಕಲಾವಿದರನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಶೌಚಗೃಹ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶೌಚಗೃಹಗಳು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲದೆ, ನಿಜವಾದ ಶೌಚಾಲಯಗಳಾಗಬೇಕು. ಗೃಹವೆಂದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಲೋಪ, ಏನೋ ಒಂದು ಕಿರಿಕಿರಿ, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮನಸ್ತಾಪ ಹೀಗೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು. ಆದರೆ ಆಲಯವೆಂಬ ಹೆಸರೇ ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನಗಳು, ಚಿಂತನೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ, ಉಲ್ಲಾಸ, ಆನಂದ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರತೀಕ. ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಂದ ಇವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶೌಚಗೃಹಗಳು ಶೌಚಾಲಯಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವಾಗ "ಅಂದವಿಲ್ಲ ಚಂದವಿಲ್ಲ ಚೆಲುವಯ್ಯಂಗಾರಿ, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಕಾಸಿಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರಿ" ಅಂತಾಗಬಾರದು. ಈಗೇನು, ಮನೆಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ.

ಪ್ಲಾನು ಬರೆಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಕೈ ಆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್, ಮಿತ್ರರು, ಬಂಧುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಲಹೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಕೊನೆಗೆ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈ ದಾಟಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ, ಹೇಗೋ ಒಂದು ಮನೆ ಆದರೆ ಸಾಕಪ್ಪಾ ಎಂದು ಯಜಮಾನ ತಲೆ ಮಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕೂರುವ ಗತಿ. ಪ್ರೊ|| ಎ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರು ಟವಾನಖಾನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಣೆಗಳ ಹಣೆಬರಹ ಹೀಗೇ ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಿದ್ಧ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಕಮೋಡು (ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೈಲಿ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು), ಅದಕ್ಕೊಂದ ಪ್ಲಂಟ್‌ಟ್ಯಾಂಕು, ಇನ್ನು ನೆಲ, ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಆದರೆ ಹಣ ಎಷ್ಟಿದೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ಗ್ಲೇಸ್ಡ್ ಹೆಂಚುಗಳು, ಇಷ್ಟೇ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟಲುಗಳಲ್ಲೂ ಮಿಲಾರ್ಡ್, ಮಿ ಲೇಡಿ, ಜಂಟಲ್‌ಮನ್, ಜಂಟಲ್‌ವುಮನ್ ಮುಂತಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಸೊಗಸಾದ ನಾಮಫಲಕ, ಒಳಗಡೆ ಹವಾ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಶೌಚಗೃಹಗಳೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಶೌಚಾಲಯಗಳಾಗಿಲ್ಲ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಿತ್ರರ ಅಂಬೋಣ, ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಧುರ ವಾಸನೆ, ಶುದ್ಧಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವ, ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಗಲಿಯೂಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಅಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಲೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನುಡಿಗಳು. ಆದರೆ ಶೌಚಾಲಯ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಮೋಡು ಸುಖಾಸೀನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಬೇಕು. ಕಮೋಡಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾಲು ನೀಡುವುದು, ಆರಾಮವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದೆ ಒರಗಲು ಮೆತ್ತೆ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿವಿಧ ಕೋನಗಳಿಂದ ಬರುವ ಹಿತಕಾರಿ ಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಶಾಂತರಾಗಿ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಮಂದಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕೈಗೆಟಕುವಂತೆ ಈ ದೀಪಗಳ ಸ್ವಿಚ್ಚುಗಳು, ಆರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮಡಿಸಬಹುದಾದ ಹಲಗೆ, ಎಡಬಲ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನಿಡಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿನ್ಯಾಸದ ಶೆಲ್ವುಗಳು, ಪೆನ್ನು, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬರೆಯುವ ಸಾಧನಗಳು ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಗರಿಗಿದರುತ್ತವೆ. ಇವನ್ನು ಸದಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಜ್ಞರ, ಬಳಕೆದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು, ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳು, ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಮಾನ್ಯರು,

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು, ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಲಹೆ, ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ತಾವೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಟ್ಟಣ, ನಗರ, ಮಹಾನಗರದಲ್ಲೂ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶೌಚಾಲಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸಿ ಆಕರ್ಷಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು- ಹೀಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆದರ್ಶ ಶೌಚಾಲಯ ಅಂದೊಳನ ರೂಪುಗೊಂಡರೆ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಶೌಚಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಪಕರ ಸಂಘ, ಶೌಚಾಲಯ ವಿನ್ಯಾಸಕಾರರ ಸಂಘ, ಶೌಚಾಲಯ ಓದುಗರ ಸಂಘ, ಶೌಚಾಲಯ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಸಂಘ, ಶೌಚಾಲಯ ಚಿಂತಕರ ಸಂಘ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ.... ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ ನೀಡುವ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲೆಂಬ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮುನ್ನಡೆಯೋಣ.

“ಲೋಕಶಕ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ ಅಂತೇಕಣೆ!”

ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಲಿ.....

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಅಣ್ಣಾವು, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮಹಿಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು, “ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಲಿ...” ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದು, ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರಿಗೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು, ಮಿದ್ವು ಅಣ್ಣಾವು ಆಗ ಊಹಿಸಿರಲಾರರು. “ಅವರು ಎಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಹಾಡಿದ್ದರ ಔಚಿತ್ಯವೇನು? ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಆನೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ ಕೂತು ಹಾಡದೆ ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಹಾಡಿದ್ದು ಏಕೆ?” ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಸದರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಅರಿತವರಿಗೆ ಇದು ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆ ಆನೆಗಳು ಬಲು ಶೀಘ್ರವೇದಿಗಳು. ಆದರೆ ಎಮ್ಮೆಯ ಗುಣ ಹಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಒಂದು ಮರಳು ತುಂಬಿದ ಲಾರಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಗುಮ್ಮಿದರೂ, ಎಮ್ಮೆಯ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸರ್ವವೇದ್ಯ. “ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಣ್ಣಾವು, ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಈ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದರು” ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಿದರೂ, ಯಾರೇ ಹೋರಾಡಿದರೂ, ಎಮ್ಮೆಯ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಭಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಹಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನ ನೆಮ್ಮದಿಗೂ ಭಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅಣ್ಣಾವು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ಚರಿತಾರ್ಹವಾದ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಗಟ್ಟುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಅವರು ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ ದಿಟ, ಆದರೆ ಎಮ್ಮೆಯಂತಹ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಕೂತರು ಅಷ್ಟೆ. ರಾವ್ ಸಾಹೇಬರು ಪ್ರಧಾನಿ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ, ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಿದರೂ, ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ತಂಡದವರು ಅವರ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗ ತರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ರಾಯರೇನೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲೂ, ನಿರೀಕ್ಷಣಾ ಜಾಮೀನಿನ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಪೆಸರಟ್ಟನ್ನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ತಣ್ಣಗೆ ಕೂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಣ್ಣಾವು ಹಾಡನ್ನು ರಾಯರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಯ್‌ಹಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

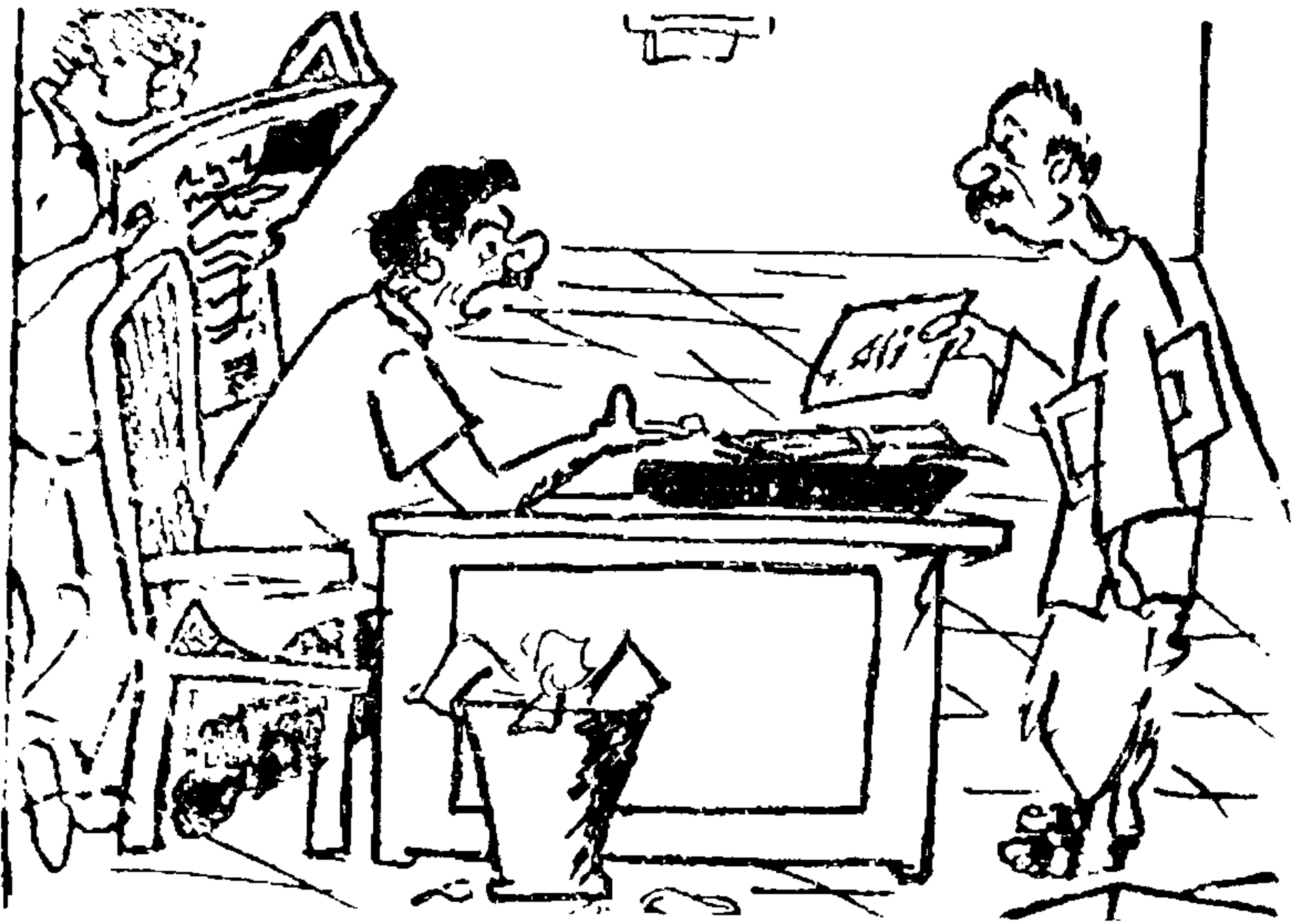
ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಲಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಂತೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಯೋಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇನಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೂಗಾಟಕ್ಕೂ ಯಾವ ಹೋರಾಟಕ್ಕೂ ಅವರು ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಸರಿಯವರು, ಘರ್ಜಿಸಿ, ಗುಟುರು ಹಾಕಿ ಹೆದರಿಸಿದರೂ, ಅವರ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗವಾದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಲಿ, ಮೀಡಿಯಾದವರೇ ಆಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ

ಕೂಗಾಡಿದರೂ, ಗೌಡರು ಅಳುಕದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಿದರೂ, ಯಾರೇ ಹೋರಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು, ನೆಮ್ಮದಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ವಿಶ್ವಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು, ಬಚ್ಚನ್‌ರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಹಿತಿಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ಹೂಯಿಲಿಟ್ಟರೂ, ಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆದು, ಅವರವರ ಶೇರುಗಳನ್ನು ಅವರವರು ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಚೆನ್ನೈನ ಪುರುಚಿ ತಲೈವಿಯವರಂತೂ, ಈ ಹಾಡನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಸ್ಪಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ, ಇವರು ಯಾವ ಮುಲಾಜೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೊಂದು ದುಪಟಿ ಹಾಸಿ, ಮತ್ತೊಂದು ದುಪಟಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವರು ಅಣ್ಣಾವ್ರ ಹಾಡನ್ನು ಬಲು ದಿವಿಸಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾರೇ ಕೂಗಾಡಿದರೂ, ಯಾರೇ ಹೋರಾಡಿದರೂ, ತಮ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಳುಕದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಮಂದಿ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಅಣ್ಣಾವ್ರ ಮತ್ಯಾವ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವರೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು.

“ರೀ ನಿಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ ಅಂತ ಬರೆಯೋಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆವು ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದೀರ. ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಆಗುತ್ತೇನೋ?”

ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ

- ಕು.ಗೋ

ನಾಲ್ಕೈದು ಒಸಗಳಿಂದ ತಯಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆಯುವುದು, ಮುಚ್ಚುವುದು, ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆಹೋಗುವುದು, ಏನೋ ಯೋಚಿಸುವುದು, ಏನೋ ಬರೆಯುವುದು, ಏನೋ ಓದುವುದು, ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನೋಡುವುದು, ಮನೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲಾ ರೇಗಾಡುವುದು, ಬೆನ್ನು ನೋವು ತಲೆ ನೋವು ಎಂದು ಮಲಗುವುದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಪೇಪರುಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

‘ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ’ ಅಂತ ರಾಮು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಅವರು ಯಾಕೋ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಏನೋ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ’ ಅಂದ ಸುಧಿ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬುಲೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೊಯ್ಯನೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗಡ್ಡ ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸುತ್ತವರಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೇಳಬೇಡಿ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

‘ಒಂದು ರೀತಿ ಅರಳು ಮರಳು. ಈಗ ಹಾಗೇ ಆಗುತ್ತೆ ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರಿರಲಿ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವಿರುವ’ ಎಂದು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಿತ್ತು. “ಖಂಡಿತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ನೋಡು ಬೆಟ್” ಅಂದ ಮಂಜು. ‘ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ ಪೆನ್ಸನ್ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಪೋನ್‌ಬಿಲ್ ಕಟ್ಟಿಕೇ ಆಗಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿರಬೇಕಲ್ಲಾ. ಹೋಗಬೇಕೂಂತ ಇದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗೋಕಾಗೋಲ್ಲ. ಬೆನ್ನು ನೋವೂಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಖಂಡಿತ ಹೋಗೋಲ್ಲ ನೋಡಿ’ ಎಂದು ತಾನೂ ಬೆಟ್ ಕಟ್ಟಿದ ರಾಮು.

ಟ್ರಿನ್ ಟ್ರಿನ್ ಹಲೋ ಹಲೋ.... ನೋಡ್ಬೇಕು ಆದ್ರೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಈ ಸಲವಂತೂ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕೂಂತ ಆಗಿದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಗಮ್ಮತ್ತು.... ಭಾರೀ ಗೌಜಿ ಗದ್ದಲ ಇರಬಹುದು... ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಕೇಳಬಹುದು, ಮಾತನಾಡಿಸಬಹುದು. ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಸ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬಂದವು.

ಹಳೆ ಮಘ್ಲರ್, ಸ್ಟೆಟರ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಪಾಟಿನೊಳಗಿಂತ ಹೊರಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಹೆಗಡೇರು ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೊದಿಸಿದ್ದ ದಪ್ಪನೆಯ ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಲು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಲರ್ಟ್ ಪ್ಯಾಂಟು ಪಂಚೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವಾಷ್ ಆಗಿ ಇಸ್ಪ್ರಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಒಂದು ಹೊಸ ‘ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ’ ಚೀಲವೂ ಬಂದಿತ್ತು.

‘ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸುಧೀಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಇದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡಕ್ಕೆ ರಾಮೈತಾಳರ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆ, ಇಪ್ಪತ್ತೂರಕ್ಕೆ ಉಪೇಂದ್ರನ ಅರವತ್ತರ ಶಾಂತಿ ಸಮಾರಾಧನೆ, ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಚಂಡಿಕಾ ಹೋಮ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವವರಿಲ್ಲ. ನೀವಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಲ್ಲ’ ಎಂದಳು ಮಗಳು ‘ನೋಡುವ, ನೋಡುವ’ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರು ಅಪ್ಪ ರಂಗರಾಯರು.

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ರೂಮಿನ ದೀಪ ಬೆಳಕು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಏನೋ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಶಬ್ದವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಸಪ್ಪಳವೂ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡು ಪಂಚೆ, ನಾಲ್ಕು ಶರ್ಟ್, ಸ್ವೆಟರ್ ಎರಡು ಬನಿಯನ್ ಎರಡು ಕರ್ಚೀಫ್, ಶಾಲು, ಎರಡು ಅಂಡರ್ವೇರ್, ಶೇವಿಂಗ್‌ಸೆಟ್, ಟೂತ್‌ಬ್ರಶ್, ಟೂತ್‌ಪೇಸ್ಟ್, ಸಣ್ಣ ಎಣ್ಣೆಯ ಬಾಟಲ್, ನಾಲ್ಕೈದು ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಒಂದಷ್ಟು ಮಾತ್ರಗಳು ಬಿ.ಪಿ., ಶುಗರ್, ತಲೆನೋವು, ಶೀತ, ಬೆನ್ನು ನೋವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಟಾರ್ಚ್ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಸಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನ ಮುಚ್ಚಳ ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿದರೂ ಬೀಗ ಹಾಕಲಿಕ್ಕಾಗದೆ ಪುಸ್ತಕ, ಶಾಲ್, ಸ್ವೆಟರ್ ತೆಗೆದು ಮುಚ್ಚಳ ಒತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಬೀಗ ಜಡಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಎತ್ತಿ ಅದರ ಭಾರ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದರು. ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಸ್ವೆಟರ್, ಶಾಲ್ ಮಪ್ಲರ್, ಪೆನ್ನು, ನೋಟ್‌ಬುಕ್, ಪುಸ್ತಕ, ದುಡ್ಡಿನ ಪರ್ಸ್, ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣಹಾಕಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

ನಿನ್ನೆಯ ಹಾಲಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂದರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐದೂವರೆ ಘಂಟೆಯ ಸಮಯ ಬೆಳಗಿನ ಪೇಪರ್ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದರು ಶೇವ್, ಸ್ನಾನ, ಜಪ, ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು. ತಿಂಡಿ ಬೇಡ. ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಮುಚ್ಚಳ ಪುನಃ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದರು ತಲೆ ಬಾಚಿದರು. ‘ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಆಗುತ್ತೆ ನಾ ಬರೋದು. ಮನೆಕಡೆ ಜೋಪಾನ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೇನೆ.’ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತ ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಕೇಳುವ ಹಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ಕೂರು, ಪುತ್ತೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಹಾಸನ, ಸಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಯಾವುದೂ ಇರಬಹುದು, ಯಾವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವೂ ಇರಬಹುದು, ನಮಗೇಕೆ ಅದರ ಉಸಾಬರಿ ಎಂದು ಮನೆಯವರು ಉದಾಸೀನರಾರು.

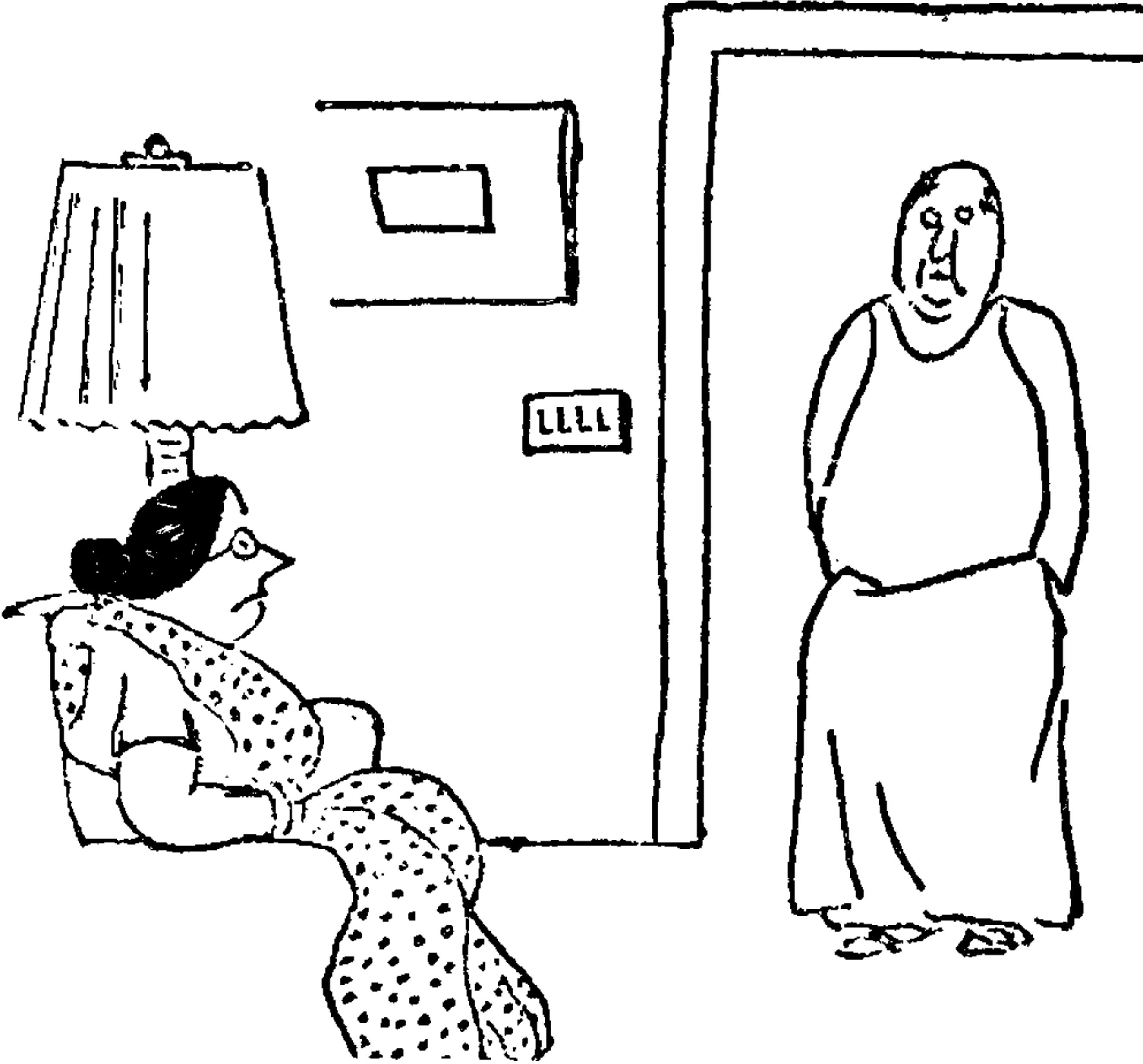
ಚೀಲ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ, ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು, ಬೂಟ್ಸ್ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಗೇಟ್ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಂಗರಾಯರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಚಳಿಯಲ್ಲೇ ಚಲಿಸಿದರು. ‘ಕೊಡೆ ಬೇಡ್ವೇ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಸುಧಿ ಕೇಳಿದ. ‘ಬೇಡ, ಮಳೆ

ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಡೆದೇಬಿಟ್ಟರು.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬೆಳಗಿನ ರೂವ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಘಂಟೆಗೆ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಟ್ರನ್ ಎಂದಿತು. ರಿಕ್ವಾ ಶಬ್ದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ರಂಗರಾಯರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ. ತಲೆ ಕೆದರಿತ್ತು, ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆದಿತ್ತು, ಪ್ಯಾಂಟ್ ಶರ್ಟ್ ಇಸ್ತ್ರಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿತ್ತು, ಶರ್ಟ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಿದಿತ್ತು, ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನ ಹಿಡಿ ತುಂಡಾಗಿತ್ತು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಚೀಲ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಬೂಟ್ಸ್ ಹರಿದಿತ್ತು. ಬಾಳೆ ದಿಂಡಿನಂತಿದ್ದವರು ಬಸಳೆ ಬಳ್ಳಿಯಂತಾಗಿದ್ದರು. ಕಣ್ಣು ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು ಹೋಗುವಾಗ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು ಬರುವಾಗ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು.

'ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ' ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ನರಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಯರು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು- ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಟುತ್ತ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗುತ್ತಾ.

ಬೆಟ್ ಗೆದ್ದಿದ್ದ ಮಂಜು. ಆದರೆ ಹಾಸನದ ವೈಭವವನ್ನು ರಂಗರಾಯರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳುವ, ತವಕ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಪೇಪರಿನಲ್ಲೇ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲಾ!

“ಆ MTV ಲೀ ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡ್ಗೀ ಬರ್ತಾಳಲ್ಲಾ ಡೀ ಜೀ,
ಅವಳ ಹೆಸ್ರೇನೂ ನೆನಪಿದೆಯೇನೇ?”

“ಮಂಗದ ಬೆನ್ನೇರಿ ಬಂತು.....”

ತಿಪ್ಪಾರಹಳ್ಳಿಯು ಬಲು ಸಮೀಪದ್ದು

ಶ್ರೀನಿವಾಸವೈದ್ಯ (ಶೀನೂ)

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದೂ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಾಗುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಏನೋ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಂತಹ ಒಂದು ಮನೆಯಾಯಿತು. ಮನೆಗೊಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ “ಗುರುಕೃಪ” ಅಥವಾ “ಮಾತೃಭಾಯಾ” ಎಂತಲೇ ಇಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬೋರ್ಡ್ ಬರೆಯುವವರೆಲ್ಲ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳು, ಅವರು ಪಾಪ ತಮಗೆಷ್ಟು ಬರೆಯಲು ಬರುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಬರೆಯಬೇಕು ತಾನೆ? ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆ ನಿಮ್ಮದೆಂದುಕೊಂಡು ನೀವು “ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮ ನಿವಾಸ” ಇಲ್ಲವೇ “ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ” ಹೀಗೇನಾದರೂ ಹೆಸರಿಡುವೆವೆನ್ನಿ! ಆವಾಗ ನಿಮಗೂ ತಿಳೀತದೆ.

ಅಂತೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜಯನಗರದ ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಯಿತು. ಮೊದಲ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಯಜಮಾನಿ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಿ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ;

“ಯಾಕೇನು ಏನಾಯಿತೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಏನಿಲ್ಲ... ಅದೇ... ಮನೆಯೆದುರಿಗೇನು ತಿಪ್ಪೆ” ಎಂದಳು.

“ಹೌದು ಹೊಸಮನೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೆವಲ್ಲ?” ಎಂದೆ.

“ಆದರೂ....” ಎನ್ನುತ್ತ ಕಾಫಿ ತರಲು ಒಳಗೆ ತೆರಳಿದಳು.

ನಾನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದೆ. ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಥರ್ಟಿ (30) ಫೀಟ್ ರೋಡಿನ ಆಚೆಗೆ ಚಚ್ಚಾಕವಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಒಂದು ತಿಪ್ಪೆ. ನಿನ್ನೆಯ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅಂತು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕಿಲೀನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ. ಚೌಕಾದ ಕಲ್ಲಿನ ತಿಪ್ಪೆಯ ಸುತ್ತ ಸಲಿಕೆಯಿಂದ ಎಳೆದೆಳೆದು ಗೀರಿ ಗೀರಿ ಬಳಿದ ಕಲೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿತ್ತು. ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ತಂದೆಯ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ‘ಸೋಲ್ವರ ಕಟ್’ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆವಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಟಾದ ತಿಪ್ಪೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮಾಟಾಗಿದ್ದರೂ ತಿಪ್ಪೆ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ತಾನೆ? ಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಚೇಚೆ ಮನೆಯವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬ ತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಚಿಂದಿ ಹೆಕ್ಕುವ ಹೈಕಳು ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಚೀಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು, ತಿಪ್ಪೆಯ ಜೀವ ಜಾಲಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹೈಕಳು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಬಿಡಾಡಿ ನಾಯಿಗಳೂ ದನಗಳೂ ಒಳ್ಳೇ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು.

‘ಹೋಟೆಲ್-ಲಾ-ತಿಪ್ಪಾ’ ದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಮೇವು ಏನೋ ಎನ್ನುತ್ತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರತೊಡಗಿದವು.

“ಛಿ ಏನಿದು ಇನ್ನು ಓಸ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಈ ತಿಪ್ಪೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನಮುಡುಕೊಂಡು ನಿಂತಾಗ, ಎದುರು ಮನೆಯ ಶಂಕರರಾಯರು ಬೆಳಗಿನ ವಾಯು ಪಿಹಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಂಕರರಾಯರು ಹಿರಿಯರು ಅನುಭವಿಗಳು ಗೌರವಾನ್ವಿತರು ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಪೈಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡವರು. ನಾನು ಅವರ ಬಳಿ ತೆರಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ;

“ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಮನೆಯದುರಿಗೇ ತಿಪ್ಪೆ ಇದೆ. ಹೇಸಿಗೆಯಲ್ಲವೇ?” ಎಂದೆ.

“ಎಲ್ಲಿದೆ ತಿಪ್ಪೆ?” ಎಂದರು ಶಂಕರರಾಯರು.

“ಇದೇನು ಇಲ್ಲಿ ಇದೆಯಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೈಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

“ಓ! ಅದೇ ಆದು ಗಾರ್ಬೇಜು ಟೆನ್ನು” ಎಂದರು.

“ಏನು... ಗಾರ್ಬೇಜು ಟೆನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲವೇ?” ಎಂದೆ ಹಟದಲ್ಲಿ.

ಶಂಕರರಾಯರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು “ನೋಡೀ ನೀವಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವರು, ಇಂತಹ ತಿಪ್ಪೆಗಳ ಜತೆಗೇ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ; ತಿಪ್ಪೆಗೆ “ಗಾರ್ಬೇಜು ಟೆನ್ನು” ಎಂದರೆ, ಚಿಂದಿ ಹೈಕಳುಗಳಿಗೆ “ರ್ಯಾಗಪಿಕರ್ಸ್” ಎಂದರೆ, ತುಂಬಿ ಹರೀತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಬದ್ಲಾಗಿ “ಓವ್ವರ್‌ಪ್ಲೊ” ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬಿಡಾಡಿದನಗಳಿಗೆ “ಸ್ಟ್ರೀ, ಕ್ಯಾಟಲ್” ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಎಷ್ಟೋ ಸಹ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಎಂದರೆ ಟೈ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲದೇ ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞರಿಗೂ, ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ತಿಪ್ಪೆ ಒಪ್ಪೆಗಳು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?” ಎನ್ನುತ್ತ ಮನೆಗೆ ನಡೆದರು. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಜೀವನಾನುಭವವಿದ್ದವರು.

ಸರಿ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನೂ ತಿಪ್ಪೆಯ ಜತೆಗೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ದಿನಾಲೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಿಂದ ನ್ಯೂಸು ಪೇಪರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುವಾಗ ತಿಪ್ಪಾದರುಶನದಿಂದ ಪುಳಕಿನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂದಿನ ಮಾಟಾಗಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಾಲ ತಿಪ್ಪೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಹತ್ತೆಂಟು ಎಂಜಲು ಬಾಳೆಲೆಗಳು, ವಿವಿಧ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳ ಖಾಲಿ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟುಗಳು, ನಾಲ್ಕಾರು ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳು, ಗುಡ್ಡೆ ಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಸುರಿದ ತರಕಾರಿ ಹಲವು ಹತ್ತು ಜೀವನೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಾಗಿನಾರೀಮಣಿಗಳು ಈ ತಿಪ್ಪಾದ್ರಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ “ಹಳಸಿದಿಡ್ಲಿ, ಸುಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿ, ತಂಗಳನ್ನ, ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು, ಹುಳಿತ ಹುಳಿಯ ಕಲಗಚ್ಚಸಾರು” ಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಈ ಪಂಚಾಮೃತ, ಥರ್ಟ್ ಫೀಟು ರೋಡನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುವ ಮೂರು ವಿಶೇಷಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರವಹಿಸುವಾಗ, ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುವ ದಾರಿಹೋಕರೂ

ಕಳ್ಳಕಾಕರೂ, ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಪ್‌ಸ್ಟೆಪ್‌ಜಂಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಡ್ಡಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವವರು ಈ ತಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬಡಾವಣೆಯ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ, ರುಚಿ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸರಾಸರಿ ಆಯುಷ್ಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ 'ಬಳಕಾಚಟ' (Consumerism)ದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭ್ಯಸಿಸಬಹುದು.

ನಾನಾ ತರಹದ ಟೂತ್‌ಪೇಸ್‌ಗಳು, ಸಾಬೂನು ಬಿಲ್ಲೆಗಳ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟುಗಳು, ಬ್ಲೇಡುಗಳು, ಚಾಕಲೇಟು ರ್ಯಾಪರುಗಳು, ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಹೆಡೆನ್ಸಾಗಳು, ಹಿಚುಕಿ ಹಿಚುಕಿ ಜಿಬ್ಬೆಯಾದ ಕ್ರೀಮುಗಳು, ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಉದ್ದಾನುದ್ದದ ಆಡಿಯೋ ಟೇಪುಗಳು, ವಿವಿಧ ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿನ ಬೀಡಿ ಸಿಗರೇಟಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳು, ಹರಿದ ಟೈರುಗಳು, ಮುರಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು, ಒಡೆದ ಪಿಂಗಾಣಿಗಳು, ಚೂರು ಚೂರು ಬಾಟಲಿಗಳು ನಾನಾ ತರದ ಔಷಧಗಳ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು, ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ತಿಪ್ಪಾಂತರ್ಗತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಜಗರದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಆಚೆಯ ಮನೆಯ ಆರೇಳು ವರುಷದ ಮಗು ತಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ಏನನ್ನೋ ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಓಡಿ "ಅಮ್ಮಾ ಬಲೂನು" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ತಾಯಿ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಲೂನನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಮಗುವನ್ನು ಚಚ್ಚಿದದ್ದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಈ ತಿಪ್ಪಾಭಕ್ತರನ್ನು ಎಂದರೆ ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಕಸ ಚಲ್ಲಲು ಬರುವವರನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ವಿನೋದಾವಳಿ. ಎಳೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯರೂ ಕಾಲೇಜು ತರುಣಿಯರೂ, ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಡಬ್ಬದಲ್ಲೋ ಕ್ಯಾರಿಬ್ಯಾಗ್ ಚೀಲದಲ್ಲೋ ಕಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಳುಕುತ್ತ ಬಾಗುತ್ತ ವೈಯಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರನ್ನು ಕಂಡು ಹೂನಗೆ ಸುರಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುವ ಚಂದವೇ ಚಂದ! ಎದುರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆರನೆ ಮನೆಯ ನೃತ್ಯಾಂಗನೆಯೊಬ್ಬಳು, ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನಾಯ್ದು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಭರತನಾಟ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಸವ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಈಚೆಯ ಮನೆಯವಳಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಭಿರುಚಿಯೂ, ವರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಅವಳು ಏನನ್ನೋ ತೊಟ್ಟರೂ ಉಟ್ಟರೂ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಆದದ್ದನ್ನೇ ಉಡುತ್ತಾಳೆ. ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಆದದ್ದನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಲ್ಲುವ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿ ಟೊಮೆಟೋ ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರೆ, ಕೆಂಪು ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಬ್ಲೌಜು; ಬದನೆಕಾಯಿ ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ, ಧಾರವಾಡ ಕಡೆಯ ಚಾಕಲೇಟ್ ಬಣ್ಣದ ಇಳಕಲ್‌ಸೀರೆ; ಹೀರೆಕಾಯಿ ಸವತೇಕಾಯಿ ಇಂತಹ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ತರಕಾರಿ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಕೈಮಗ್ಗದ ಯಾ ಬಾವಿಯ ಹಸಿರು ಚೌಕಡಿಸೀರೆ; ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಇಂತಹ ಪೀತವರ್ಣದ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಕಾಟನ್ ಲೆಮನ್ ಕಲರದ್ದು ಉಟ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಅಗಲದ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೂದಲನ್ನೆಲ್ಲ ಇಳಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಆಮಾರ್

ಸೋನಾರ್ ಬಂಗ್ಲಾ" ಎಂದು ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತ ಕಸ ಚೆಲ್ಲಲು ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳಿಂದ ಮನೆಯವರು ಯಾರೂ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಮೇಡೀನೆಯನ್ನು ಕಸ ಚೆಲ್ಲಲು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಲೀ, ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಾಗಲೀ, ಅಭಿರುಚಿಯೂ ರಸಿಕತೆಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ) ಇವರು ಧುಡುಧುಡನೇ ಓಡೋಡುತ್ತ ಬಂದು ಮುಖದ ಮೇಲೆ "ಯಾವ್ ಬೋಳಿಮಗಂದೇನು" ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ತೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದೂರ ಈಚೆಗೆ ಬೀದಿಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಸದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೋರಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ "ಯಾವ್.... ಗಂದೇನು" ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಹೊತ್ತು ಬಿರಬಿರನೇ ನಡೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಇಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮೇಡೀನೆಯನ್ನು ಅವಳು ಬೀದಿಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿ ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತರುಬಿ "ಅಮ್ಮಾ ತೊಟ್ಟಿಯ ಒಳಗಡೆ ಕಸ ಹಾಕಬಾರದೇ" ಎಂದು ದೈನಾಸಬಿಟ್ಟುಕೇಳುತ್ತಲೂ, ಆ ಕೃಷ್ಣಗೆ (ಎಂದರೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ತರುಣಿಗೆ) ಕೋಪಬಂದು "ಮನ್ಯಾಗ ಜಳಕಾ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚೆ ತುಳಿಯಾಕ್ ನನಗೇನ್ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತೇನ್ರಾ" ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ದುರದುರನೇ ನೋಡುತ್ತ ನೆಲ ಒದ್ದು ನಡೆದಳಾ ತಿಪ್ಪೋತ್ತಮೆ!

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತ ಹಿರಿಯರು ಈ ಕಸ ಚೆಲ್ಲುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ತೊಟ್ಟಿಯ ಬಳಿ ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆತು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವದೇ ಚಂದ. ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕವಸ್ತ್ರ ಪರಿಧಾನರಾಗಿ, ಎಂದರೆ ಬರೀ ಮುಂಡುಟ್ಟು, ಆ ಮುಂಡನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟೂ ಏರಿಸಿ, "ವೆಂಕಟಸಾಮಿ ಹೋದನಂತಲ್ಲೋಽಽಽ ಪಾವ ಚಿಕ್ಕವನು ಕಳೆದ ಯುಗಾದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅದೇ ಎಪ್ಪತ್ತೈದಾಗಿತ್ತು" ಎಂದು ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಜತೆಗಾರರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ, ತಾವೂ ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವತೆಗೆದೊಗೆಯುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಂತೂ ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಈ "ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರೇಶ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ"ಯ ನಿತ್ಯನಾಟಕವ ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ನ್ಯೂಸ ಪೇಪರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲೂ ತಿಪ್ಪೆಗಳೇ, ಬೋರ್ಪೋರ್ಸ, ಯೂರಿಯಾ, ಬಿಹಾರದ ಬೂಸಾ, ಜಾರ್ಖಂಡದ ಜಾಂಬುವಂತರು, ಲಖೊಭಾಯಿ, ಇಂಡಿಯನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಮಿಗಿಲಾದ ತಿಪ್ಪೆಗಳು.

ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯಾನುಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿಯುವ ಜಾರ್ಖಂಡದ ಜಾಂಬುವಂತರು, ಪೋಲೀಸರ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಚಲ್ಲಿ ಪೋಟೋಜನಿಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ ಕಿವುಚಿದ ಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಮಾಮಾಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಇತ್ತ ವಿವಿಧ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಜತೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿರುವ ಇತರೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ದಿನದಿನಕ್ಕೆ

ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಲಾಯರುಗಳು, ಅಂತೂ ಏನು ನೋಡಿದರೂ ತಿಪ್ಪೆ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತಿಪ್ಪೆ.

“ತಿಪ್ಪೋಚ್ಚಿಷ್ಟಂ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ!” ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಹೊರಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗೀಗ ಒಂದೆರಡು ಬೋರ್ಪೋರ್ಸದಂತಹ ಸತ್ತ ಹೆಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ತಂದು ಬೀದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿಕೊಂಡು ಕಾಗೆಗಳು ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಚಿಂದೀ ಹೈಕಳು ಎಂದರೆ ತಿಪ್ಪಾಶ್ರಿತರು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನೋ, ಇನ್ನೇನನ್ನೋ, ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ತಿಪ್ಪಾಮೃತವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆಸೆದು ಶೇಗಣೆ ಸಾರಿಸಿ ಹೋಗುವದು ನಡದೇ ಇತ್ತು.

“ಅಲ್ಲೂ ತಿಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲೂ ತಿಪ್ಪೆ!

ಒಳಗೂ ತಿಪ್ಪೆ ಹೊರಗೂ ತಿಪ್ಪೆ!

ನಿಜ ಜೀವನವೂ ತಿಪ್ಪೆಯೋ ಬೆಪ್ಪೆ!

ಹಲಸಿಗು ಹೊಲಸಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅಂತರ!

ಎಲ್ಲವ ನೀನು ಬಿಡದಲೆ ತಿಂದರ!

ಎಲೊ ಗೆಲೆಯಾ ಅದು ತಿಪ್ಪೆಯ ತಪ್ಪೆ!

ಎಂದು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚು, ತಿಪ್ಪೆಗೆಸೆಯಬಹುದಾದಂತಹ ಪದ್ಯಬರೆದು ಒದ್ದಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇತ್ತ ಶಂಕರರಾಯರು ದಿನಾಲೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೇ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ವಾಕ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಮನೆಯ ಬಳಿ ಗಾಠಾಯಿಸಿ (ಸಂಧಿಸಿ) ಕೇಳಿದೆ. “ಸ್ವಾಮಿ ಈ ತಿಪ್ಪೆ ಎಂದರೆ ಗಾರ್ಬೇಜು ಟೆನ್ನುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ದವರು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದವು?”

ಅವರು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನಡೆಗೆ ಕರುಣೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ತೂರಿ “ನೋಡಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆಂದು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಲಾಲಬಾಗಿನ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೂ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಗೂ ಜಗಳವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಆಗ ಈ ತಿಪ್ಪೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಳಸಿದ ನೆನಪು. ಉಳಿದಂತೆ ತಿಪ್ಪೆಯ ಕಸವೆಲ್ಲ ರೋಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ವಾಹನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕು, ಸಮನಾಗಿ ಪರಸಿರಿಕೊಂಡು, ರೋಡುಗಳ ಪಾಟ್ ಹೋಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ತುಂಬಿ ಒಂದು ತರಹಾ ರೋಡ ರಿಪೇರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ರೈತರು ರಾಗಿ ತೆನೆ ಪಸರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ... ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ದವರಿಗೆ ತಿಪ್ಪೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೂ ರೋಡು ದುರಸ್ತಿಯ ಎರಡೆರಡು ಬೃಹತ್ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ರೀತಿ ರೋಡುಗಳು ಎತ್ತರ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎತ್ತರ ಸಮುದ್ರ

ಪಾಠಗಳಿಗಿಂತ ಎಂದರೆ Sea Level ಗಿಂತ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಬೆಳೆದು, ಹಪೆ ತಂಪಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದರು. ನಾನು “ಸ್ವಾಮೀ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಧನೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ನೆರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ತಿಪ್ಪೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿಸಲು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಹೆಸರನ್ನು “ತಿಪ್ಪಾಂಬುಂಧಿ” ಯಾ “ತಿಪ್ಪಸಾಗರ” ಎಂದು ಬದಲಿಸಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸೋಣವೇ” ಎಂದೆ.

ಶಂಕರರಾಯರು ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಹಿರಿಯರು ಅನುಭವಿಗಳು, ಅವರು “ತಿಪ್ಪಾಂಬುಂಧಿ, ತಿಪ್ಪಸಾಗರ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ತೀರ ಕನ್ನಡಮಯವಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕನ್ನಡಮಯ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ತಮಿಳರು ಒಪ್ಪುವುದು ಕಷ್ಟ. ‘ಹರಕೊಲ್ಲಲ್ ಪರ ಕಾಯ್ವನೇ?’ ಎಂಬಂತೆ ‘ದ್ರಾವಿಡರ್ ಕೊಲ್ಲಲ್ ದೇವೇಗೌಡರ್ ಕಾಯ್ವರೇ?’ ಎಂಬಂತೆ, ತಮಿಳರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತುಂಬಪ್ರೇಜರ್ ಟೌನ್, ಆಸ್ಟಿನ್ ಟೌನ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೆಸರುಗಳಿವೆಯಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರನ್ನು “ಗಾರ್ಬಿಜ ಟೌನ್” ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸೂಚಿಸುವಾ ಎಂದರು.

ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.?

“ಡಾ|| ಜಯಲಲಿತಾಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದೆಂಥಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೋ?”

ಪುಸ್ತಕ ಜಗತ್ತು

- ಶಿವು

ಈಚೀಚೆಗೆ ಏಕೋ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಗಳ ಹಾವಳಿ ಎಂದು ಮೂಗೆಲೆಯಬೇಡಿ. ನಾನು ಸದಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು Proofread ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಓದುವಿಕೆ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಥವಾ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನಾಗಲೀ, unputdownable ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಹಿಡಿದು, ತೋಟದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು, ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೀಯುವ ಅನುಭವ ಯಾವುದೋ ಗತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೇನೋ ಅನ್ನಿಸುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದಾಗ, ಮೊನ್ನೆ ಶೀನು ಕೊಟ್ಟ "A matter of Time" ಒಂದು breath of fresh Air ನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಹಲವು ಪರಿಚಯವಿದ್ದ, ಇನ್ನು ಹಲವು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳೊಡನೆ ನಾನು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವಂತಾಯಿತು. ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮೊದಲನೆಯದು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಮರ್ಸೆಟ್ ಮಾಮ್ಸ್ "The Moon & Six Pence" ಓದಿದಾಗ, ಇದೇ ತಂತ್ರದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ Charles Strikland ಸಹಾ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. "A matter of Time" ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಗೋಪಾಲ್ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಿಢೀರನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಿ. ಓದುಗ ಮಹನೀಯರು How enviable! ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಗೋಪಾಲ್, ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ನಂತೆ ದೂರದ South Sea ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಬಿಡಾರ ಹೂಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಿ (ಗೋಪಾಲನ ಹೆಂಡತಿ)ಯ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಆಘಾತ ಅನೇಕ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸುಮಿಯ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಬಂಧುವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾವಸ್ತು. ಓದುಗನನ್ನು ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಗುಣ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ. ಶಶಿಯವರ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯ ಕ್ರಿಯೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಹರಹನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಧಿ ಬರಹ ಮತ್ತು ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳೂ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತವೇ ಅಥವಾ ಈ ವಿಧಿ ಬರಹ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಹೇಡಿಗಳ ಸಬೂಬೇ? ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಾದರೆ, ವಿಧಿ, ಡೆಸ್ಟಿನಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಏನು?

ಲೇಖಕಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

"For Kalyani, everything is pre-ordained, we are only the instruments. Even Bhagiratha's bringing the ganga down to earth is not, as it is to Gopal, a magnificent act of human determination, but the story of a man playing out his destined role... Human history according to him (Gopal) is fired by human desire. "The beginning lies in desire" -What the Natya Shastra says about the plot of a drama is for him, true about the drama of human kind as well.

ಜೀವನದ ಕ್ಷಣಿಕತೆ, ನಶ್ವರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವ. ಸಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಮಯದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಆಪ್ಟಿಮೈಸ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಆಪ್ಟಿಮೈಸ್ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೇಕೆ? ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸುಳ್ಳಾದರೆ ಹೇಗೋ ಬದುಕು ಕಂತೆ ಒಗೆದರೆ ಸಾಲದೇ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಈ ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಗೋಜುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸತತ ಯತ್ನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಶಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

There is a great deal to be said for a belief in many lives. To think that we have only one life given to us, to know that this is all there is, to understand the implication of this is to be stricken by paralysis. What can we do, what do we fill our lives with, what will we eliminate and above all what will we find significant enough to fit into the enormity of this concept of just one chance?

ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಬೋರ್ ಅನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತವೆ. ಸುಮಿಯ ಜೀವನದ ಸಂದರ್ಭ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅವಳ ಚರ್ಮದ ಒಳಗಿನಿಂದ (From under her skin ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಆಭಾಸ ನೋಡಿ!) ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗನಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶೀನೂವಿನಿಂದ ಮಾರ್ಚ್ ಬರಹ ಹೊರಡಿಸಲು, ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಈ needle point of time ನಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ನನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಇನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್ ಬರಹದ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಯಾವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿದೆಯೋ ಎಂದು ಕಾತರನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

A Matter of Time - Shashi Deshpande - Penguin Books-246 pages.

“ಪರಮೇಷಿಯ ಪತ್ರಿಕಾ ತತ್ವ”

ಕೆ.ಎನ್. ರಾಮಪ್ರಸಾದ್

ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಂಪೋಜಿಟರ್ ಪರಮೇಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು...

ಯಾಕಯ್ಯ ಪರಮೇಷಿ ... ಹುಷಾರು ಇಲ್ಲವೇ .. ಕೂತ್ಕೊ ಎಂದು ಮುಂದಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದೆ ...

‘ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾ ‘ಉಷಾರು ಇಲ್ಲದೇ ಏನು ಸಾರ್ ... ಇವತ್ತೇನೋ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ರಜಾ ... ನಾಳೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಮಚಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ..’ ಎಂದು ಅವನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿದ.

‘ಅಲ್ಲಯ್ಯ, ಮುಖ್ಯ ಸಮಾಚಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತರೆ ಆಗುತ್ತೇನಯ್ಯ.... ನಾವೇ ಸಮಾಚಾರ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು.... ಈಗ ನಾಳೆ ಮೊದಲನೇ ಪುಟದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಂಗೂ ಸಾಕಾಗೋ ಅಷ್ಟು ಸಮಾಚಾರ ನಾನೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ....

‘ನೀವೇ ತಯಾರಿಸಿದಿರಾ ಸಾರ್’ ಎಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ...

‘ಹೌದಯ್ಯ, ಸಂಪಾದಕ ಎಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಬೇಕು... ವೀರಪ್ಪನ್ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಆಯಿತು. ಈಗ ವೀರಪ್ಪನ್ ಆಚರಿಸಿದ ‘ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿ’ ಹಬ್ಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅವನ ಕಡೆ ತಳ್ಳಿ ಅಷ್ಟೇ ಗತ್ತಿನಿಂದ ‘ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅರ್ಧ ಆಯಸ್ಸೆ ಬರೀ ಕಂಪೋಜಿಟರ್ ಆಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಿ. ಸಂಪಾದಕ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯ ಬೇಕಯ್ಯ...’ ‘ಹೌದು ಸಾರ್ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ಬೇಕು’ ಎಂದ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ... ಪಾಪ, ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿ ಪರಮೇಷಿ... ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುರುಪು ಕೊಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು... “ಹೋಗಲಿ ಪರಮೇಷಿ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನೀನು ಸಂಪಾದಕನಾದ್ರೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಿ....

‘ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲಾಸಾರ್’ ಎಂದ ಗಾಬರಿಯಿಂದ...

‘ಗಾಬರಿಯಾಕೆ ಆಗ್ತೀಯ... ಎಂತೆಂತ ದಡ್ಡರೂ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲವೇ. ಹಾಗೆ ನೀನು ಸಂಪಾದಕ ಆದ್ರೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಿ’.

‘ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಸಂಪಾದಕ ಆದರೆ.. ಆದರೆ...!

‘ಹೇಳಯ್ಯಾ ಸಂಕೋಚ ಯಾಕೆ... ಏನ್ನಾಡ್ತಿ....

‘ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆಗೋ ಅಷ್ಟು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂತು ಕಂತಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ’....

ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಪರಮೇಷಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಲ್ಪವಾಯಿತೆ... ಪಾಪ ಅರವತ್ತರ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಮೇಷಿಗೆ ನಾನು ಯಾಕಾದ್ರೆ ಸಂಪಾದಕನಾಗೋ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿದನೋ ಅಂದುಕೊಂಡು

‘ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಪರಮೇಷಿ... ಯಾಕೆ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಆಗುತ್ತೀಯಾ...’ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇಮ್ಮಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂಪಾದಕನ ಗತ್ತಿನಂತೆ ಶುರುಮಾಡಿದ...

‘ಸಾರ್, ಈ ವೀರಪ್ಪನ್, ನರಸಿಂಹರಾವ್, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೊಳೆತುಹೋದ ಸಮಾಚಾರ’ ಎಂ.ಪಿ.ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ಲಪಟಾಯಿಸಿದರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಕೋಟಿವರೆಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಧಾನಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುಗ ಇದೇನು ಮಾಮೂಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಾರೆ ಇನ್ನು ಇಂತ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಮೂರ್ಖ ಆ ಪದವಿಗೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕು ಅಂತಾರೆ.. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಸ್ತರಾದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ, ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳ, ಮಾಜಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಮಾಜಿ ಸಿನಿಮಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಾಡಿದಮಾಡದೆ ಇದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂತುಕಂತಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ’....

‘ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವರ, ಮಾಜಿಗಳ ವಿಷಯ ಬರೆದರೂ ಅದು ಸಮಾಚಾರವಾಗುತ್ತೆ,’ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಸತ್ತವರ ವಿಷಯ ಬರೆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ.’

‘ಅದೇ ಸಾರ್ ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರೋದು. ಈಗ ಇರುವವರ ಮಾಜಿಗಳ ವಿಷಯ ಬರೆದರೆ... ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಾ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶ ತರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೀತಿ, ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಯಲು ಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡದಂತೆ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ತರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ಕೆದಕದೆ ಸತ್ತ ಮಾಜಿಗಳ ಸಮಾಚಾರ ಬರೆದರೆ, ಯಾವೊಂದು ಮಾನ ನಷ್ಟಕ್ಕೂ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪತ್ರಿಕಾ ಓದುಗರು.... ‘ಆಹಾ ಎಂತಹ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು.

ಅಂತಹವನೇ ಇಂತಹ ನೀಚ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ.. ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವು ಇದೆಯೋ...' ಇನ್ನು ಏನೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಯಾರು ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಲು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಈಗಿರುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು 'ರಂಗನ ಮುಂದೆ ಶಿಂಗನೇ' ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು 1/10 ಭಾಗವೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮುಂದೆ ಬರುವರು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇಂತಹ ಪ್ರಗತಿ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಜಾಹಿರಾತುದಾರರು ಇಂತಹ ಜನ ಮನ್ನಣೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಹೊತ್ತಿರುವ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಜಾಹಿರಾತು ಕೊಡಲು ಕ್ಯೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

‘ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೂತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರು ನೀನು ಯಾಕಯ್ಯ ಸಂಪಾದಕನಾಗಲಿಲ್ಲ’

‘ಅದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಯಾಕೆ ಸಾರ್... ಈಗ ಕಂಪೋಜಿಟರ್ ಆಗಿಯೇ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಬರುವ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನು ಅಳಿಯ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ... ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ... ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಮಗೆ ದೇವರು ಇನ್ನೇನು ಕೊಡಬೇಕು... ಆ ದುರಾಲೆಯೇ ನನಗಿಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಪರಮೇಷಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಅಚ್ಚಿನ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ. ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞನಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಪರಮೇಷಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೈಮುಗಿದೆ. "M.A. ಜರ್ನಲಿಸಂ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಅಹಂಭಾವದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಂತ ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ನನ್ನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಅವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜನಗಳ ಬದುಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ದಿನಾ ಬೆಳಗಾದರೆ ಲಾಯರ್ ಜೊತೆ ಆ ಕೇಸು... ಈ ಕೇಸು’ ಅಂತಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನಾಥನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯಂತೆ ಸುಖ-ಸಮತೋಷ-ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿನ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮೇಷಿ ಎಲ್ಲಿ. ಬದುಕುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಬೆನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿತು

ಗೌತಮ

ಎಲ್ಲರ ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ವಾಚುಗಳು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಘಳಿಗೆಗೊಮ್ಮೆ ಮುಂಗೈಯ್ಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಪಂ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ ಐದು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ತು, ಹತ್ತಾಯ್ತು, ಕಾಲುಗಂಟೆ ಆಯ್ತು, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೂ, ಒಂದಾಯ್ತು, ಒಂದೂವರೆ ಆಯ್ತು ಇಲ್ಲ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೋಗದ ಜಲಪಾತ ನೋಡಿ 'ವ್ಹಾಟ್ ಎ ಗ್ರೇಟ್ ಲಾಸ್' ಎಂದಂತೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಾದನಾನೂ ಉದ್ಗರಿಸಿದೆ ಹದಿನೆಂಟು ಮಾನವತಾಸುತಗಳು ವ್ಯರ್ಥ- ಅಂತ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂತಂತಂದ್ರೆ Loss of eighteen man hours ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಕಾಯಿದ್ದಲ್ಲಾ.

'ಮದುವೆ ಗಂಡಿಗೆ ಓದೇ ಇಲ್ಲ' ಅನ್ನೋ ಯೂಫೆಮಿಸಂ ತರಹ ಈ ಸಂಜೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಮಾಯಣ್ಣನೇ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಹಾಗೇ ಹೊರಟು, ಹೋಟೆಲು ಹೊಕ್ಕು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಗದಕಿ; ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಗಣಪತಿಗೆ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ಅಂತೊಂದೇನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಕೈತೊಳಕೊಳ್ಳೋದು ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಮಾಯಣ್ಣ ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರವೂ ಅರವತ್ತರವತ್ತು ಪೀಕಿದ್ದ. ಎರಡು ಸ್ವೀಟು, ಬೋಂಡ, ಮಸಾಲೆ, ಕಾಫಿ, ಬೀಡ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಉಳಿದದ್ದರಲ್ಲಿ ಗಣಪತೀಗ್ಕಾಣಿಕೆ!

ಒಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಣ ತಾಳ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ಐದೂವರೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಪಾರ್ಟಿ ಏಳಾದರೂ ಪುರುವಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ತಾಳವಾದರೆ ಮಂಡೇಲಿ ಮೃದಂಗ. ಅರವತ್ತು ಇಂಟು ಹನ್ನೆರಡುದ್ದು ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯದು.

ಏಳೂವರೇನೂ ಆಯ್ತು, ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಏಳುವ ಮುಂಚೆ ಒಬ್ಬಸೂಚಿಸಿದ, 'ನೋಡೀ, ತಾರೀಖು ಮೂವ್ವತ್ತಾಯ್ತು, ಯಾರ ಕೈಲೂ ಕಾಸಿರೋದು ಅನುಮಾನ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ. ಅಲ್ಲೇನೂ ಕ್ಯಾಷ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸೈನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಗಿತು. ಮಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತೆ. ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ' ಅಂತ. Necessity is the mother of invention. 'ಭೇಷ್' ಅವನ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕ್ಲಬ್ ನತ್ತ ದಬ್ಬಿಕೊಂಡೇ ನಡೆದ.

ಸ್ವೀಟು, ಬೋಂಡ, ದೋಸೆ, ಕಾಫಿ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಬೀಡ ಎಲ್ಲ ಆದವು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಮಾತ್ಮ ತೃಪ್ತನಾದ, ಎಂಟೂಕಾಲಾಯ್ತು, ಮಾಯಣ್ಣ ಬರಬಹುದು ಅನ್ನೋ ಆಸೆ ತುಂಬ ಬೈಟ್ ಆಯ್ತು- ಆರೋಕೆ ಮುನ್ನ.

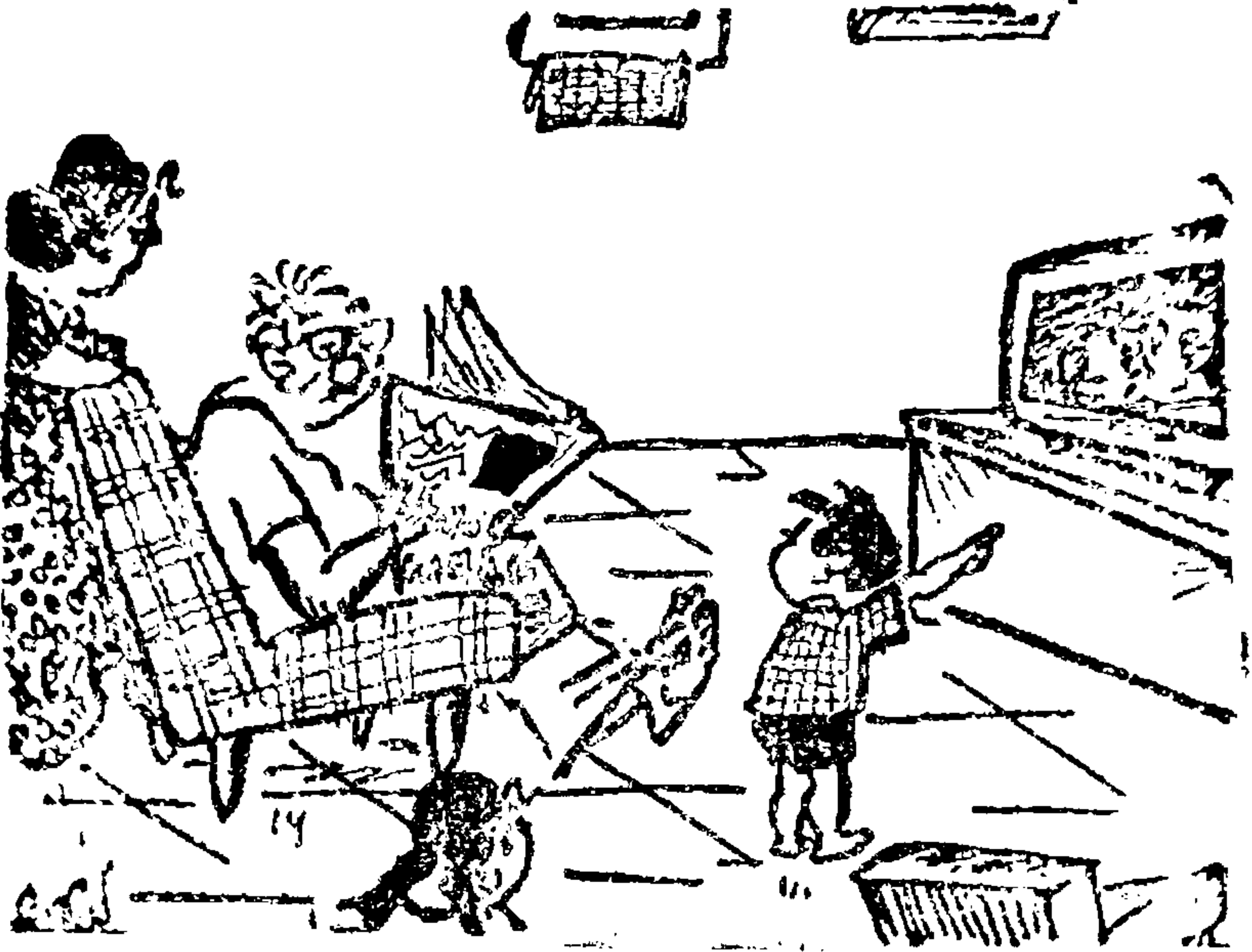
ಕೌಂಟರ್ ಮುಂದೆ ಒಂದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂತೆವು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟೋರು ಯಾರು?

ಕೌಂಟರ್ ಆಸಾಮಿ 438 ರೂಗಳ ಬಿಲ್ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರು, ಟೋಕನ್ ಸಂಬರ್ನು ಬರೆದು ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಆಯ್ತು. ರೆ? ಆದರೆ, ಯಾರು?

ಅರೆ! ಒಬ್ಬರ ಹತ್ತರವಾದರೂ ಪೆನ್ ಇರಬಾರದೇ ಹಾಳಾದ್ದು! ನಾವೆಂಥ ಎಂಜಿನೀಯರ್ಸ್‌ನ ಪ್ಲಾ ಫೀ, ನಾಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಬೈದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆವು ಎಲ್ಲರೂ ಎಡಗೈ ಬಲಗೈಗಳನ್ನು ಷರಟಿನ, ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬುಗಳ ತಡಕಾಟಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟವು.

ಕಡೆಗೂ ಒಬ್ಬ ನತದೃಷ್ಟ, ಪಾಪ, ಜೇಬಿನಿಂದ ಕೈ ಆಚೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಅದರ ಜೊತೆ ಪೆನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಬೇಕೇ? ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು ಅವನದು ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧ. ಚುರುಕು ಸಾಲದು.

ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಂತೆ ಸೈನ್ ಹಾಕಿದ. ಬಿಲ್ಲು ಹರಿಯಿತು. ಪೆನ್ನಿನ ಟಿಪ್ಪು ಮುರಿಯಿತು.

“ಅಪ್ಪಾ! ಅಪ್ಪಾ! ಆ ಡಿರುಂ ಡಿರುಂ ಪೈಟಿಂಗ್ ಬದಲು ಲೋಕಸಭೆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನೇ ಹಾಕಪ್ಪಾ”

ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ

ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ

ಸಮಾಜದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆದ ಮೇಲಂತೂ ನನಗೆ ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ಸು, ಸಮ್ಮೇಳನ, ಡೆಲಿಗೇಟು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ‌ಷನ್, ಕಮಿಟಿ, ಸಮಿತಿ-ಅಂತ ನೂರೇಂಟು ಕಡೆ ನುಗ್ಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಜನಸೇವೆಯೇ ಜಂಗಮ ಜನಾರ್ಥನ ಸೇವೆಯಲ್ಲವೇ?

ಮೊನ್ನೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಇಂದಿನದನ್ನು ದೂಡದೆ- ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜೊತೆಗೆ, “ಅಕ್ಕನ ಕೂಟ”ದ ಮಹಾ ದೇವಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ತೋರಿಸೋಣ, ಅಂತ. ಮಹಿಳಾಶಾಖೆ, ಉಪಹಾರ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಜನ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಕೂತು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಬಗೆಬಗೆಯ ತರುಣಿಯರ ಅಂದಚಿಂದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ನಗುಬಿಗಿ ಸೆರಗು ಸಿಂಗಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಯಾವ ಹೆಂಗಸು ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳುವಷ್ಟು ದೇಶ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು. ಮಹಾದೇವಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಷಿಕಾರಿಪುರದವಳನ್ನು ಹಾವೇರಿ ಎಂಬುದಿಡುವಳು. ನಂಜನಗೂಡಿನವರನ್ನು ಕೋಯಮತ್ತೂರು ಎಂಬುದಿಡುವಳು. ಥಟಕ್ಕನೆ, ಮಹಾದೇವಿ ನನ್ನನ್ನ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು.

“ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ಊರು?” ಅಂದಳು. “ಮದ್ರಾಸ್ ಕರ್ನಾಟಕ” ಅಂದೆ. “ಸರಿ! ಅಲ್ಲಿ...ಸ್ಥಳ?” ಅಂದಳು, ‘ಹೊಸಪೇಟೆ’ ಅಂದೆ ನಾನು; ‘ಹರಪನಹಳ್ಳಿ’ ಅಂದಳು, ಅವಳು. ‘ಆಕೆ ವಯಸ್ಸು?’ ಅಂದಳು ಅವಳು ನಾನು ಹದಿನೆಂಟೆಂದೆ; ಅವಳು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂದಳು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಜಗಳವೋ ಜಗಳ. ನನಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ತಪ್ಪಿತು. ಮದ್ರಾಸ್ ತೋರಿಸೋಣ ಅಂತ ಒಳ್ಳೆ ತಂಟಲಮಾರಿಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲ, ಅನ್ನಿಸಿತು. “ನೋಡೆ! ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ....ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು, ಅಂತ” ಅಂದೆ. ಅವಳು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. “ಹೂಂ! ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕೂತು ನೀವು ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕುರಿಗನ್ನಡಂಮೆಲ್ಲೆ ಅಂತ ಕೂಗಿ! ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು ಅಂತ ಒದರಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ, ಆಕೆ” ಅಂತ ನಕ್ಕಳು, “ನಗಬೇಕಾದ್ದೇನಿಲ್ಲ! ಗೆಲ್ಲೆ ಅಂತ ಕೂಗದೇನೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಅಂತ ಎದ್ದೇಬಿಟ್ಟೆ. ಸಮಾಜದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅಮ್ಮ! ಅಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿ ತಾಯಿ! ನೀವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಾಸನಕ್ಕೆ

ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಬೇಲೂರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ?" ಅಂತ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು, ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತಿಗೆಳೆದಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಕಡೆ ಒಂದು ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರುತ್ತ, ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಅಂತ ಬಾಯಿ ತೆರೆದೆ...

ಆಕೇನೇ ದಡದಡ ಅಂತ ಮಾತು ದುರಿಸಿದಳು. "ನೋಡಿದಿರಾ! ನನಗೆ ಗೊತ್ತು! ನಾನು ಆಗಲೇ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಅವರಲ್ಲ ನೀವು ಅಂತ ಅವನು; ಹೌದು, ಅಂತ ನಾನು! ಬನ್ನಿ! ಬನ್ನಿ! ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ನೀವು ಬಂದಿರಲ್ಲಾ, ಅದೇ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ. ಸ್ನೇಹ ಅಂದರೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ... ಕೂಡ್ರಿ!" ಅಂದಳು. ಒಳ್ಳೆ ಪೀಕಲಾಟ! ನನ್ನ ಆವಸ್ಥೆ ಇಷ್ಟು... ಇಷ್ಟು (ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ) ಶೋಚನೀಯವಾಗುವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು, ಮೆತ್ತಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಹವ, ಸಮುದ್ರ ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೊರಟೆ, (ಅದೇ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ) ಅಲೆಗಳು ಹೇಗೆ "ಪುಂಖಾನು ಪುಂಖವಾಗಿ" ಅಂತ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆ.

ಆಕೆ, 'ಅಯ್ಯೋ! ಅದನ್ನ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಅಂದ್ರೆ, ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ, ನನಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆ ಹಾಳು ಊರಿಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ... ಅಲ್ಲಾ ನೀವು ಇದೇ ರೀತಿ ಪುಂಖಾನು ಪುಂಖ, ಅಂದಿರಿ'...

"ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಮಳೆ, ಮಿಂಚು... ಸಿಡಿಲು"

"ಮಳೆ?... ಯಾವ ಮಳೆ... ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು....."

"ಓ! ಗೊತ್ತಾಯಿತು..... ಹೌದು, ಹೌದು? ಆ ದಿನ ಮಳೆ ಇರಲಿಲ್ಲ...."

"ಪಾಪ! ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ತುಲಸಿ ಅತ್ತು ಅತ್ತು...."

"ಹುಂ ಹುಂ ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ನೀರು, ಪಾಪ...."

ನನಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂತು. ಯಾರೀಕೆ? ಯಾವ ಸಭೆ? ಯಾವ ತುಲಸಿ? ನನಗೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣತುಲಸಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು... ನನಗೆ ಆಕೆ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತೆಪ್ಪಗೆ ಒಪ್ಪಿಬಿಡೋಣವೆಂದರೆ, ಹಾಳು, ಮಹಾದೇವಿ, ಬೇರೆ! ವಯಸ್ಸು ತಿಳಿದು ತರುತ್ತೇನೆ, ಎಂಬ ಬಾಜು ಬೇರೆ! ಅಲ್ಲದೆ, ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದ ಮೇಲೆ....

"ಕಡೆಗೆ, ಶೀನು ತುಲಸೀನ ಮದುವೆ ಆದ, ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ ನಿಮಗೆ" ಅಂದಳು.

"ಓ! ಹಾಗೇನು? ಆಯಿತೇನು? ಅಂದೆ, ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತ; ಕಳವಳದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳು ಕವಿಯತೊಡಗಿದವು (ಛಾ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಕೇಳಕೂಡದು)

"ಆಯಿತು! ಪಾಪ! ಶೀನೂದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಅಂದ್ರೆ; ಎಲ್ಲ ಆ ಮುದುಕನದೇ"

"ಹುಂ. ಮುದುಕ ಬಲು ಘಾಟಿ.... ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟೆ.... ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು"

“ಗೊತ್ತಿದ್ರೂ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿರಾ? ತುಲಸಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡವೆ ನೀವು? ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ!” ಅಂದಳು. ಬರಬರುತ್ತಾ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಗೋಳಾಯಿತು. ಮಾಡುವುದೇನು? ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾಗಿದೆ. “ತುಲಸಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ಸರಿ! ಅವಳ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ” ಅಂದೆ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಅಕ್ಕ ಇದ್ದಳು.

“ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಒಂದೆ! ನನಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಒಂದೆ! ಆ ಸೋಮಪ್ಪ ಮನೆ ಮಾರೇಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ....” ಅಂದಳು. “ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನಲ್ಲಾ, ತಿಮ್ಮ, ಮಳೆ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆಯಿತು ಅಂದರೆ, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಬಿಡುವನು, ಪಾಪ!” ಅಂದಳು.

ನಾನೇನನ್ನ ಬೇಕೋ, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಯಾವುದೋ ನಾಯಿ ಇರಬೇಕೆನಿಸಿತು. “ಬಾಲ ಬಲು ಸೊಗಸು” ಅಂದೆ.

“ಬಾಲ ಸಂಘವೇ ಇತ್ತಲ್ಲ, ಅವನದು!” ಅಂದಳು.

“ಹೌದು ಹೌದು! ಭಾರಿ ಸಂಘ... ಆಗಾಗ ಸೇರುವರಲ್ಲಾ” ಅಂದೆ.

“ಅವತ್ತು ನೀವು ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟ್ಟರಲ್ಲಾ ಏನದು?” ಅಂದಳು.

ಈಗ ವಯಸ್ಸೊಂದು ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು! ಇತರಗೊಡವೆ ನನಗೆ ಯಾಕೆ, ಅಂತ ನಾನು... “ಅವನೋ ಆ ಹುಡುಗ?” ಅಂದೆ “ಹುಡುಗ ಅನ್ನಬೇಡಿ, ಅವರನ್ನ! ಅವನು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಗಂಡ” ಅಂದಳು ಅವಳು.... ಇಬ್ಬರೂ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ನಕ್ಕರು.... ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹೈದ, ಹೀಚು, ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಗಂಡನೆ!....

ಆಮೇಲೆ, ಅವಳು, “ನೋಡಿ! ನಾವಿದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬೊಗಳೆ! ಸುಳ್ಳು! ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ, ಅಂತ ನೀವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ?... ನೀವು ಕಪಟ ನಾಟಕ ಆಡಿದಿರಿ! ನಾವೂ ಹುಚ್ಚು ಹರಟೆದೇವು. ನನಗೆ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನೇ ಇಲ್ಲ! ತುಲಸಿ ಶೀನು ತಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

“ಇವನು ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವನ ಮಗ!.... ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ!” ಅಂದಳು... ಎಂಥ ದಿಟ್ಟ ಹೆಂಗಸರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಂತೀರಿ!, ಅತ್ತಕಡೆ! ಅಬ್ಬಬ್ಬ!

ಪೆಚ್ಚುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ‘ಅಕ್ಕನ ಕೂಟ’ದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಮಹಾದೇವಿ ಮುಖ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಚಗಾಗಿತ್ತು. “ನಿಮ್ಮ ಸಲಿಗೆ ಹಾಳಾಯಿತು! ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಹೆಂಗಸಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಲಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ!” ಎಂದಳು. “ಏನೇನು ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ? ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆಯಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ? ಒಬ್ಬಳೇ ನಾನಿಲ್ಲಿ ನೋಣ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಗೊಣಗಿದಳು.

“ಯಾಕಮ್ಮ, ಇಷ್ಟು ರೇಗಿದೀಯಾ!... ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ಅಂದೆ” “ಛಾ! ಥಟಕ್ಕನೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದರೆ, ಮೈಸೂರು ಕಡೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹೊಸಪೇಟೆಯವರು... ಆಗ, ಆಕೆ ಏನಂದಳು?”

“ಏನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು, ಅಷ್ಟೆ...”

“ಇದೇನಿ, ಇದು, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಂತ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ, ನಿಮಗೆ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು, ಅಂದೆ”

“ಸರಿ! ನೀವೆಲ್ಲೋ ಬಜಾರಿ ಅಂತ ನಂಬಿರಬೇಕು, ಅವರು. ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕೂತಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೂ ಅವರಿಗೆ ಭಯವೇ?”

“ಆಕೆ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನೆಂಟಂತೆ ಆಕೆ ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜಿ, ಸೋದರತ್ತೆ ಇವರ ಸರಾಸರಿ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನಾರಂತೆ”

“ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹುಚ್ಚು ಅಂತಲೇ ಅವರು ಹೀಗೆ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹವರು ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತ ತಿಳಿದರೋ ಏನೋ?”

“ಆತ ಆಕೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಂತೆ ಆಕೆಗೆ ಏಳು ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಡೆಯದು ಅವಳು ಜವಳಿಯಂತೆ.”

“ಸುಳ್ಳು! ಸುಳ್ಳು! ಸದ್ಯ: ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದೆ ಇದ್ದದ್ದು, ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಿಂದ”

“ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ! ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಅವರಿಗೆ, ನನ್ನ ಗೆಳತೀನ್ನೂವೇ ನನ್ನ ಹಾಗೇನೆ! ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲೇ, ಅಂದೆ”

“ಹುಂ”

“ಅವರು ಬೇಡ, ಅಂದರು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೀರಿ, ಗೊತ್ತು ಅಂದರು” “ಹಾ! ಹಾಗಾದರೆ, ಅವರು?” ಅಂತ ಚೀರಿದಳು.

ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಅಳು ಬಂತು, ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಕೋಮಲ. ನನ್ನ ದಷ್ಟು ಹದವಾಗಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರೂಮಿನ ಕಡೆ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಳು... ಅಷ್ಟು ಗೋಳಾಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಅವಳನ್ನ!

ಆದರೆ, ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಡವೆ?

ವಿನ್‌ಸ್ಟನ್ ಚರ್ಚಿಲ್ ಎಂಬತ್ತರಡನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಯುವ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಅವರ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದು, ‘ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನದ ಆಚರಣೆಯ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಪೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ಆಸೆ ಇದೆ ನನಗೆ,’ ಎಂದ.

ಚರ್ಚಿಲ್ ಹೇಳಿದರು, ‘ಯಾಕಾಗಬಾರದು, ಖಂಡಿತ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಹಾಂ! ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಷ್ಟೆ!’

ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಬಾಳು

- ಜಯಂತಿ ರಾವ್

ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರ ಮತ್ತು ಆ ಆಟವಗೀಳು ಹಿಡಿದವರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಆಯುಷ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರು, ಹವ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನಲ್ಲ-ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟನ್ನು! ಹಾಗಾಗಿ, ಈ ಆಟವನ್ನೂ, ಆಡುವವರನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ವಿಚ್ಛೇದನ, ತಲ್ಲಾಖ್ ಬರಲೂ ಸಾಧ್ಯ! ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ - ಕೇಳಿ:

ಸೂತ್ರ 1 :- ಗಂಡಂದಿರು ಮ್ಯಾಚ್ ಆಡಿ, ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಮೋರೆ ಹಾಕಿ, ಮನೆಗೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಅವರೊಡನೆ ಅಂದಿನ ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರನ್ ಗಳಿಸಿದರೆಂದು ಬಿಲ್ಡ್‌ಯಿಲ್ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೊಣಕೈ, ಮಂಡಿ ತರಿದುಕೊಂಡು, ಸೊನ್ನೆಯೋ, ಒಂದೆರಡು ಮಾತ್ರವೋ ರನ್ ಗಳಿಸಿ ಔಟಾದ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ತೆಗೆಯುವ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ! ನೀವು ಸ್ಕೋರ್ ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬ್ರಹ್ಮಶಿರೋಸ್ತದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಎರಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮ್ಯಾಚ್ ಆಡಿ ಮನೆ ಸೇರುವಾಗ, ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ಅಯೋಡೆಕ್ಸ್, ಹತ್ತಿ, ಟಿಂಕ್ಟರ್ ಆಯೋಡಿನ್, ಬಿಸಿನೀರು ಇತ್ಯಾದಿ ಅಣೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಈ ಸುಮಾರಿಗೆ, ಅವರನ್ನು ಔಟ್ ಕೊಟ್ಟ ಅಂಪಾಯರನ ಮೇಲೆ ತುರುಷ್ಕ ವಾಗ್ಬಾಣಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಚೆಂಡಿನ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾತುಕೊಳ್ಳಲೂ ಆರಂಭ! ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವುದು ಉಭಯತರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ!

ಸೂತ್ರ 2:- ತೆಂಡುಲ್ಕರನಂತೆ ಪ್ರತಿ ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನವರು, ಮೊಹಿಂದರ್ ಅಮರನಾಥ್, ಮಂಜ್ರಿಕರ್, ಕಾಂಬ್ಲಿ ಮುಂತಾದವಾರಂತೆ ಟೀಮಿನಿಂದ ಹೊರತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾ, ತಿರುಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಿನಗಳು, ತಮ್ಮ ಮರು ಆಯ್ಕೆಯ ಎದುರು ಕಾಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು, ಮ್ಯಾಚಿನ ದಿವಸ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕದ ಕಾರಣ, ಟೀಮಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಆದಿತ್ಯವಾರ ಮತ್ತು ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಮ್ಯಾಚು ಇರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ) ಅವರಿಗೆ, ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯ ಕರೆಗೆ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತೊವರೆಯ ತನಕ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರಿಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಆಯ್ಕೆಯ ಕಾಲ್ ಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಬೇಡಿ. ತಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರು ನಿಮಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಹಾಕಿ, ಫೋನ್ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಇಡಿ. ಇಸ್ಮಿ ಮಾಡಿದ ಬಿಳಿ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಶರ್ಟ್‌ಗಳು,

ಬ್ಲಾಂಕೊ ಹೊಡೆದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬೂಟುಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿ. ಹತ್ತು ಗಂಟೆ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನ ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಛಾನ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತರಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಕೆಲಸಮಯ ತನ್ನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡದುದಕ್ಕೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಿನೆಮಾ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆದ ಮೇಲೆಯೇ ಮೆಲ್ಲಗೆ (ಕಾಫಿಯೊಡನೆ) ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ.

ಸೂತ್ರ 3 :- ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಒಂದಾದರೂ ಮ್ಯಾಚ್ ಆಡಿದವರೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದದ ಕೊಂಕು ಹಿಡಿಯ ಕೊಡೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ವಿಕ್ಚನಾಗಲೀ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ - ಅವನ್ನು ಉಲ್ಟಾ ಹಿಡಿದು, ವಿಶ್ವನಾಥನ ಲೇಟ್ ಕಟ್, ಪಟೌಡಿಯ ಕವರ್ ಡ್ರಾಯ್ವ್, ರುಸ್ಸಿ ಮೋಡಿಯ ಲೆಗ್ ಗ್ಲಾನ್ಸ್ - ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯಾರ, ಯಾವ ಹೊಡೆತವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿ ತೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸನ್ನನ ಇನ್ ಡಿಪ್ಪರ್, ಕುಂಬ್ಲೆಯ ಲೆಗ್ ಬ್ರೇಕ್, ಶೇನ್ ವಾರ್ನ್ ಟಾಪ್ ಸ್ವಿನ್ನರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಚೆಂಡು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿರಿ! ಇಂಥವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ರೂಲ್ ಇಲ್ಲ - ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸ್ಕೋರ್ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲ! ಆದರೆ, ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಇವರು ನೀರು ಹಾವುಗಳು - ವಿಷವಿಲ್ಲ. ಇವರ ರಜಾದಿನಗಳೆಲ್ಲ ಮೈದಾನಗಳ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಮ್ಯಾಚು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಿನೆಮಾ, ನಾಟಕ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಇವರು ಸಿಕ್ಕಲಾರರು. ಬೇರೆ ಯಾರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರೆ, ಇವರ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೊರೆತಕ್ಕೂ ನೀವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಚ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಖೋತಾ - ಅಷ್ಟೇ! ನೀವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಪಾಯರುಗಳ, ಸಿಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಗಳ ತಲೆ ತಿರುಕತನ ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮೇಲು.

ಸೂತ್ರ 4 :- ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮ್ಯಾಚ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭವಾಗಲಿ ಎಂದು, ಇರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್‌ನೋಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೌಲಿಂಗ್, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಕೆಟ್ ಕೀಪಿಂಗ್ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ನಿತ್ಯದ ವಿಕೆಟ್ ಕೀಪರ್, ಬೌಲರ್‌ಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಇಂತವರಿಗೆ ಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇವರು ಆಲ್ ರೌಂಡರ್‌ಗಳಲ್ಲ - ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ ಆದರೆ, ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ದೇವತೆ ತಮಾಷೆ ನೋಡಲು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇವರಿಗೆ ಐದಾರು ರನ್ನುಗಳನ್ನೋ, ಒಂದೆರಡು ವಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನೋ ದಯಪಾಲಿಸುವುದೂ ಉಂಟು! ವಿಕೆಟ್ ಕೀಪಿಂಗ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ದಿನ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಯಾಚ್‌ಗಳು ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಿಂದ ಇವರ ಗ್ಲೋವ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಸ್ಟಂಪಿಂಗ್ ರನ್ ಔಟುಗಳು ತುಂಬ ವಿರಳವಾದರೂ, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ದಿನ ಬಾರದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಹುಶಾರಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಸಿನೆಮಾ/ಹೋಟೆಲ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಾಗಲೀ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಲ್ಪತರುಗಳು! ಯಾವತಂತ್ರದಿಂದ ಆ ವಿಕೆಟ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದೆ, ಹೇಗೆ ತಾನು ತೆಗೆದ ಮೂರುವರೆ ರನ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಟೀಮಿಗೆ ಜಯ

ಮೊರಕಿಸಿದವು, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಸ್ಪಂಪಿಂಗ್‌ನ ಕೌಶಲ್ಯ, ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದೈದು ದಿನ ಕೊರೆಯಬಹುದು, ಬಿಡಿ.

ಸೂತ್ರ 5 :- ಇಂಥವರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೋ, ಹುಬ್ಬಿನ ಮೇಲೋ, ಗಾಯದ ಕಲೆ ಇದ್ದರೆ, ಎದುರಿನ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರಿ! ದೂರದಿಂದ ಅಥವಾ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದವರೊಡನೆ ಹೇಗೆ ತಾನು ಆ ದಿನ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಇಲ್ಲದ, ಮಾಜಿ ರಣಜಿ ಟ್ರಾಫಿ ಫಾಸ್ಟ್ ಬೌಲರ್‌ನನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ, ಹಣೆಗೆ ಚೆಂಡು ಬಡಿದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ, ಟೇಮಿಗೆ ಜಯ ಮೊರಕಿಸಿದೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಥೆಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ! ಈ ಕಥೆಗಳು ಆಗಾಗ ಬದಲಾಗುವುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ, ತನ್ನ ಗಟ್ಟಿಗತನ, ಧೈರ್ಯಗಳು ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ, ನೀವೂ ಸೇರಿಸಿ- ಹೇಗೆ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದಿರಿ, ಹೇಗೆ ಇವರು ಎನಾಸ್ಟೆಸಿಯಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೊಲಿಯುವಾಗ ನೋವು ತಡೆದುಕೊಂಡರು ಇತ್ಯಾದಿ. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ, ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ನಿಮಗೂ ರೂಢಿಯಾಗುತ್ತವೆ- ಮಾತ್ರವಲ್ಲ- ನೀವೇ ಅವನ್ನು ನಂಬುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು, ಹಲ್ಲು ಮುರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಸೈಕಲ್‌ನಿಂದ ಬಿದ್ದು ಅಥವಾ ಕಾಯಿ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಗೆಲ್ಲು ಮುರಿದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಂತೆ, ನೀವೂ ಮರೆತುಬಿಡಿ.

ಸೂತ್ರ 6:- ವಿಶ್ವಕಪ್‌ನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯದವರು ಆಡುವ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಇವರಿಗೆ ಫೋನಿನ ಮೇಲೆ ಫೋನ್ S.T.D.ಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಆಟಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಮರುದಿನದ ಆಟವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಟ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಅಜರುದ್ದೀನ್ ಕೇಳಬಹುದು- ಮರುದಿನದ ಆಟದಲ್ಲಿ ಟಾಸ್ ಗೆದ್ದರೆ, ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ತಗೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಎಂದು! ತೆಂಡುಲ್ಕರ್ ಕೇಳಬಹುದು- ವಾಸಿಮ್ ಆಕ್ರಮ್‌ನ ವೇಗದ ಎಸೆತಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಬಹುದೋ ಎಂದು - ಶ್ರೀನಾಥ್ ಬಿಡಿ- ಪ್ರತಿವಾರ ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ, ಈಗ ವೇಗದ ಟೆಟ್ ಸ್ವಿಂಗರ್ ಎಸೆಯಲು ಕಲಿತದ್ದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಬುರುಡೆಗಳು, ಅವರ ತಂಗಿಯಂದಿರ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಬಿಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ನೀವು ಕೇಳಿದರೂ, ಕೇಳದಂತೆ ಇರಿ- ಕೇಳುವ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮಾಮ ಎಂಥಹ ಮಹಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವ್ಯಕ್ತಿ- ತೆಂಡುಲ್ಕರನಂತಹ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಟಗಾರರು ಕೂಡಾ, ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು, ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗಳಿಂದ! ನಿಮ್ಮ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಗೆ ತೋರದೆ ಇರಲಿ.

ಒಂದು ಕೊನೇ ಮಾತು- ಏನಾದರೂ, ಈ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬಳಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದವುಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದುಶ್ಚಟಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗರ್ಲ್‌ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್, ಕ್ಲಬ್ಬು, ಬಾರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಇವರ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೇ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

NORTH - WEST

**INDIA'S MOST RADICAL
RANGE OF
ELECTRICAL DEVICES.**

MINIATURE CIRCUIT BREAKERS WITH TECHNICAL
KNOW-HOW FROM VYNCKIER, BELGIUM
SINGLE PHASE MOTOR STARTERS
PALM SWITCHES
MODULAR SWITCHES, SOCKETS, PLATES AND
REGULATORS

NORTH - WEST

**AUTHORISED DEALERS:
SESHADRI & COMPANY**

**ELECTRICAL CONSULTANTS & CONSTRUCTION ENGINEERS
15/2, XI MAIN ROAD, MALLESHWARAM, BANGALORE-560 003.
PHONE: 341764, 341997, 348547**

Statement about ownership and other particulars about newspaper "Aparanji" to be published every year in the first issue appearing after the last day of February.

FROM IV
(Sec Rule 8)

1. Place of Publication	Bangalore
2. Periodicity	Monthly
3. Printer's Name	V.R. Nath
4. Nationality	Indian
5. Address	44, Sampige Road, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
6. Publisher's Name	M. Shivakumar
7. Nationality	Indian
8. Address	36, 6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.
9. Editor's Name	M. Shivakumar
10. Nationality	Indian
11. Address	Aparanji Karyalaya, 36,
6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore- 560 003.
12. Name and Address of
Individuals who own the
Newspaper and partner/Share
holders holding more than one
percent of the total capital	M. Shivakumar Sole Proprietor,
Aparanji Karyalaya, 36,
6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore- 560 003.

I, M. Shivakumar hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge & belief.

1st March 1997

Sd.

M. Shivakumar
(Publisher)

With Best Compliments from

Ravi Graphics

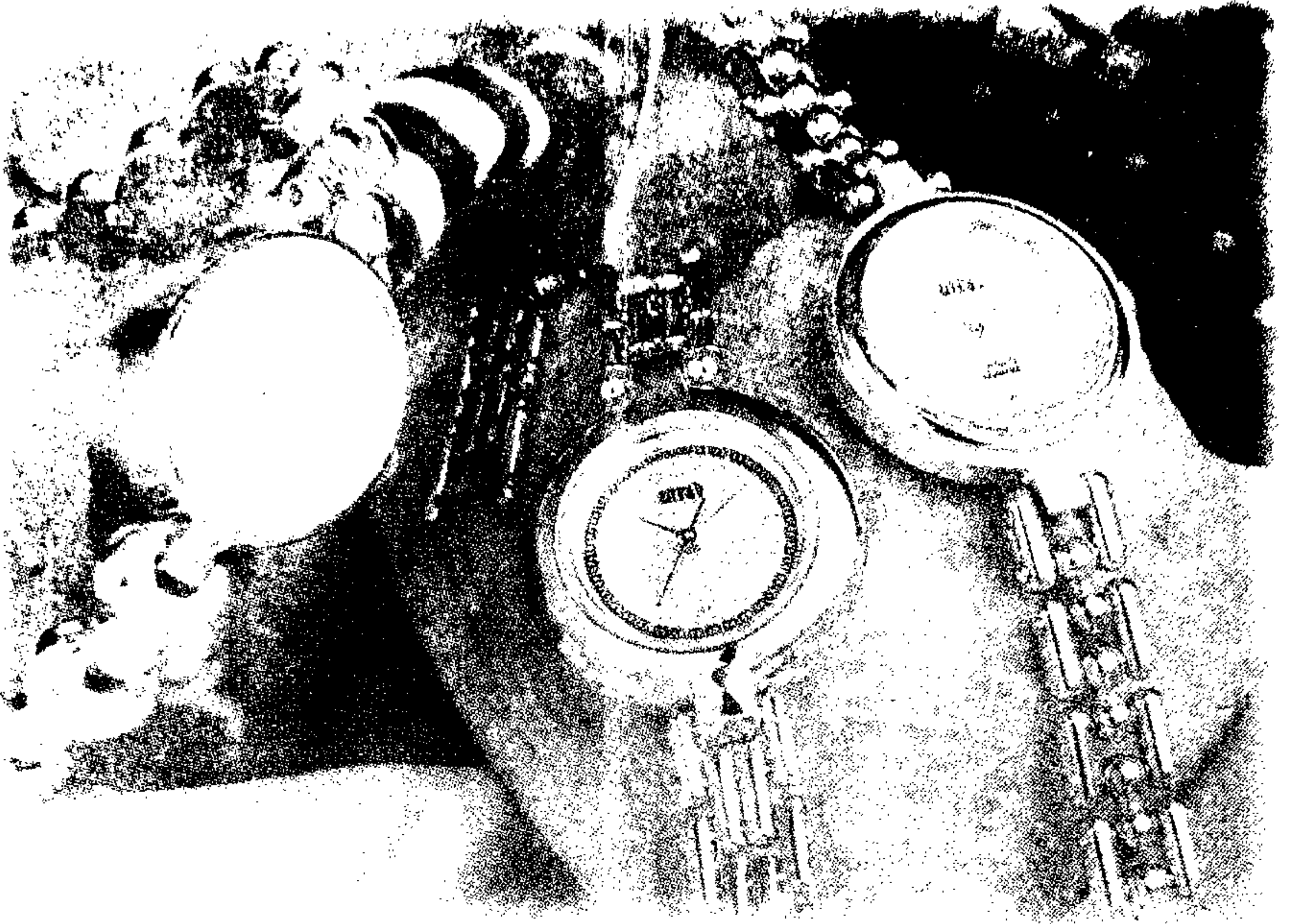
Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ

ಸುಂದರವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ

ವಾಚಗಳು

ಉತ್ತಮ ವಾಚಗಳು... ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ತಯಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ. ಇವು ನೋಡಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತಿ ಸುಂದರ.

ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು 5 ಮೈಕ್ರಾನ್ ಚಿನ್ನದ
ಮುಲಾಮಿನ ಬ್ರೇಸ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅತಿ
ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ
ವಾಚ್ ಸಹ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

hunk
WISAV

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ, ಟೈಂ ಆರ್ಟ್, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಕಂಪೆನಿ ಷೋರೂಮ್ ಮತ್ತು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಷೋರೂಮ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಮೋದಿತ ರೀಟೇಲ್ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ.